

1844. GODINA – JEDNOSTAVNO OBJAŠNENJE

Kliford Goldstajn (Clifford Goldstein)

Naslov originala: 1844 Made Simple

Sadržaj:

Prvi Deo: 1844. godina – jednostavno objašnjenje.....	2
Prvo poglavlje.....	2
Drugo poglavlje	6
Treće poglavlje	8
Četvrto poglavlje	10
Peto Poglavlje.....	16
Šesto poglavlje	24
Drugi deo: Odgovori n primedbe	33
Sedmo Poglavlje.....	33
Osmo poglavlje.....	38
Deveto poglavlje	44
Treći deo: Istražni sud	48
Deseto poglavlje.....	48
Jedanaesto poglavlje.....	52

Prvi Deo: 1844. godina – jednostavno objašnjenje

Prvo poglavlje

Nikada neću zaboraviti uzbuđenje izlaska iz tame agnosticizma, skepticizma - čak i spiritualizma - u svetlost poruka tri anđela. Gospod me je podigao od greha, od smrti, od otuđenja i praznine koja prožima život otuđen od Boga – i uzdigao me ne samo u spoznaju o Isusu, već u adventizam, u sadašnju istinu, u najvažniji pokret od vremena protestantske reformacija.

Ipak, na Sionu nije bilo sve dobro. Pridružio sam se adventizmu usred tutnjave, glasina i pobune - iako me je, u mojoj novorođenoj nevinosti, većina toga mimoišla. Očito, ja sam bio nasmejana beba nesvesna gorkih životnih lekcija.

Bio sam adventista tri meseca kada mi je prijatelj rekao za profesora SDA sa Zapada koji je negirao istražni sud iz 1844. godine.

"Koga je briga?" Odgovorio sam.

Video sam grafikone, čitao sam o 1844. i verovao sam jer je Elen Vajt (Ellen White) verovala u to, a ja sam verovao u ono u šta je ona verovala. Ali koga je bilo briga? Ionako sam sve što sam ikada pričao o svojim prvim šest meseci kao adventista bio žig zveri. Dao sam desetine studija o žigu zveri. Pričao sam svima o žigu zveri. Čak sam ispisao grafite na zidovima kupatila o žigu zveri. 1844.? Izgledalo je nebitno.

Početkom 1981. stigao sam u svoju prvu adventističku zajednicu. Ovde su glasine o 1844. i kontroverza oko svetinje bile više nego gromoglasne - urlale su! Bio je to razgovor za doručkom, ručkom, večerom i između obroka. Iako nisam razumeo o čemu se radi, znao sam jednu stvar: ništa me neće pokolebati. Ali onda su me ljudi suočili sa pitanjima: Kako da objasnite istražni sud iz 1844. iz Danila 8:14? Kako znate da važi princip dan-godina? I ako važi, zašto ga primeniti na 2300 dana? Kako povezati Danilo 8 i 9 zajedno? Zašto ne postoji verbalna veza između reči za *očišćen* (koju koristi samo biblijski prevod KJV) u Danilu 8, sa rečju za očišćen u 3. Mojsijeva 16, koja ima drugačiji koren? Kako znate da 2300 večeri i jutro Danila 8 nisu 1150 dana a ne 2300 dana, kako bar jedan biblijski prevod piše. Zar ne vidite kako poslanica Jevrejima stavlja Hrista u drugi deo svetinje mnogo pre 1844? Nije li Antioh Epifan mali rog iz Danila 8? I uzgred, da li ste znali koliko je Elen Vajt zaista kopirala?

Nisam imao odgovore, a nisu ni oni za koje sam očekivao da će ih imati! Ljudi su svuda napadali doktrinu, ili su barem izražavali skepticizam prema njoj. Osećao sam se kao doktor u The Invasion of the Body Snatchers, TV filmu koji sam gledao kao dete. Vanzemaljci su se spustili na grad i zavlada li umovima ljudi. Iako su ljudi izgledali i pričali isto, postali su vanzemaljci. Doktorova porodica, prijatelji, skoro ceo grad, bili su zauzeti. Gde god se lekar okrenuo, jedan za drugim, ljudi su se „preoberatili“. Nije znao kome da veruje, gde da se obrati. On je bio jedini koji je od toga pobeo.

Ali ja nisam pobeo! Postao sam jedan od njih. Više nisam verovao u istražni sud iz 1844. godine. Jednostavno nisam mogao to da izvučem iz Biblije, a implikacije tog zaključka su me zaprepastile! Nikada do tada nisam shvatio koliko je naša poruka povezana sa 1844. Istog trenutka, moja vera u adventističku poruku se srušila. Prva stvar koja je apsolutno morala da ode bila je Elen Vajt. Ako Elen i 1844 nije biblijska, Elen Vajt je pripadala istoj klasi kao Meri

Bejker Edi (Mary Baker Eddy) i Džozef Smit (Joseph Smith)

Doveo sam u pitanje i ideju o adventizmu kao crkvi ostatka. Ako 1844. nije bila biblijska, nije bila ni crkva.

Počeo sam da se pitam koliko je zaista važan zakon, posebno subota.

Počeo sam da preispitujem - čak i žig zveri!

Da li je i čitavo iskustvo sa Bogom bilo slučajno?

Izlio sam svoju dušu u molitvi, moleći za istinu. Ako ova poruka nije tačna, hteo sam da izađem. Nisam toliko dugo bio adventista, crkva mi tada nije toliko značila, plus nikad nisam voleo ni da budem vegetarijanac. Moja agresivna potraga za istinom dovela me je do adventizma, ali ako je potraga trebalo da me odvede negde drugde - bio sam spreman.

Vratio sam se tamo gde je problem počeo - na ovu stvar iz 1844. Ako to ne bih mogao da izvučem iz Biblije - bez ikakve Elen Vajt (u tom trenutku ona je za mene postala autoritativna kao što je bila i Tibetanska knjiga mrtvih) - spakovao bih kofere i vratio se u Izrael, gde sam živio kada sam prvi put poverovao u Isusa. Prosta logika mi je rekla da ako 1844. nije biblijska, adventizam je bio kult.

Zato sam se molio, učio, zakopao sam se u svoju Bibliju. Tražio sam razumevanje istine, jer sam znao da je pravac celog mog života, možda čak i mog večnog života, u pitanju. I nisam koristio Elen Vajt. Nekoliko nedelja kasnije, završio sam. Moj zaključak je bio: *ako biste koristili Stari zavet – bez Novog – imali biste isto toliko dokaza za istražni sud iz 1844. koliko biste imali za Isusa iz Nazirete kao Mesiju!*

Ranije, kada sam pročitao Danila 8, nisam mogao da zamislim kako bi neko mogao da vidi sud; ali sada, nakon mog proučavanja, kada sam pogledao Danila 8, nisam mogao da zamislim kako neko nije mogao da vidi sud!

Odjednom sam se nanovo rodio - ponovo! Sumnja, neizvesnost i težina su nestali. Osećao sam se kao da sam izlečen od bolesti. Bio sam više ubeđen za adventizam nego kada sam prvi put došao u zajednicu adventista, i tek sada sam shvati koliko je moja sumnja bila slaba.

Momentalno su sve moje sumnje o Elen Vajt nestale. Ja sam mislio, „Sigurno je ta starica tačno znala o čemu govori!“ Od tada, nikada nisam sumnjao u Elen Vajt kao proroka; umesto toga, moje poverenje u istinu iz 1844. omogućilo mi je da je vidim kao jednog od najvećih proroka od svih!

Moje razumevanje 1844. dalo mi je novo iskustvo sa Isusom, sa adventizmom i sa duhom proroštva. Jednom kada sam video koliko je istina o 1844. bila biblijska, znao sam da je ova crkva sve što je tvrdila da jeste, i da su sve sumnje u vezi sa zakonom, subotom, svime - bile izbrisane.

Uprkos otpadnicima, uprkos našoj laodikejskoj slabosti, uprkos skandalima, uprkos svemu i svačemu što se dešava u samoj crkvi, učenje iz 1844. nesumnjivo dokazuje da je Crkva adventista sedmog dana crkva ostatka biblijskog proročanstva i da je naša poruka sadašnja istina. Sud iz 1844. godine - više od stanja mrtvih, subote, drugog dolaska - utvrđuje validnost adventizma. Sve te druge doktrine prihvataju neki drugi ljudi, ali adventisti su jedini koji imaju istinu istražnog suda iz 1844. godine. Dok ne vidite istinu iz 1844., shvatajući da su adventisti jedini koji je uče, nikada nećete u potpunosti razumeti naš poziv, našu svrhu ili našu misiju.

Bio sam primoran da naučim poruku ili da je ostavim. Za mene nije bilo sredine. I koliko sam zahvalan tom istom Bogu koji me je odveo od toga da ne verujem u Boga, da verujem u Boga; koji me je odveo iz svih svetskih religija, u hrišćanstvo; i od svih denominacija unutar hrišćanstva, do adventizma - kako sam zahvalan što me je spasao od tog otpadništva.

Ipak, ubrzo sam primetio da skoro svaki adventista koga sam sreo - mlad ili star, obraćenik ili izgubljen, muškarac ili žena, belac ili crnac, na Istoku ili Zapadu, liberalan ili konzervativan - skoro niko nije mogao da izvuče 1844. iz Biblije. I većini je bilo svejedno! Nisu mislili da je to važno.

Stajao sam ispred crkava od 300 ljudi i pitao: „Koliko bi vas ovde moglo dati biblijsko proučavanje sa nikim o 1844. godini i istražnom sudu bez upotrebe Elen Vajt? Iznova i iznova, možda dve ili tri ruke bi se podigle. Masa američkog adventizma ne bi mogla dati inteligentno proučavanje o toj doktrini da je od toga zavisila njihova večna sudbina. Šanse su da vi čitajući ovu knjigu niste mogli da date objašnjenje o 1844. ili da date jasne odgovore na argumente koji se iznose protiv nje. Verovatno godinama niste čuli propoved o tome ili čitali o tome.

Možete se obratiti. Možete biti lojalni adventista koji daje desetak i koji jede vegetarijanski. Možete davati biblijske teme drugima, obraćati duše, biti hrišćanin pun ljubavi i omiljen. Ali ako niste utemeljeni na doktrini iz 1844. - ako nemate bar rudimentarno razumevanje tog učenja - onda ste loše pripremljeni za vreme nevolje i rešetanja. Da sam se sa svojim površnim razumevanjem 1844. suočio sa vremenom nevolje, bio bih pometen kao list u tornadu.

Ne govorim o spasenju kroz teologiju. Datum 1844., ili njegovo razumevanje, nas ne spasava. Ali ako 1844. nije biblijska, naša poruka je lažna - mi smo lažna crkva koja uči lažnu poruku i vodi ljude lažnim putem. Ili je 1844. istinita i imamo istinu, ili je lažna i mi smo nasledili i prodavali laži.

Možda se nikada niste suočili sa ovim problemom ili nikada o njemu niste razmišljali. Jednog dana ćete se suočiti. Upozoreni smo da će *se poljuljati sve što se može poljuljati*, a mi kao narod ni ne shvatamo šta će to rešetanje podrazumevati. Pre ili kasnije naša vera će biti ispitana do krajnjih granica. Sve u šta verujemo biće preispitano. Moramo biti u stanju da damo odgovore za nadu koja je u nama, inače nećemo imati nikakvu nadu da odgovaramo.

Davo će doći na nas sa svih strana, tražeći bilo kakvu slabost, napadajući svaku slabu tačku, sve u nastojanju da nas odvraća od ove istine. I možete biti sigurni da će 1844. biti glavna meta. Biće dovoljno teško ostati veran kada izgubite posao, dom, kada ne možete da kupite hranu zbog toga što verujete u ovu poruku. Ali zamislite sav ovaj spoljni pritisak, čak i pretnje vašem životu, dok ionako ozbiljno sumnjate u istinu adventizma! Ako neko može da poljulja vašu veru u 1844., posumnjaćete u celu poruku; i ako sumnjate u poruku, kako ćete moći da izdržite?

Ko bi umro, ili čak mnogo patio, za poruku u koju sumnja? Ko bi dozvolio da njihova deca gladuju ili da budu oduzeta od njih zbog verovanja čiju glavnu osnovu ozbiljno dovode u pitanje ili ne mogu da dokažu iz Biblije? Ne morate biti teolog, ali ljudi ginu zbog nedostatka znanja, a sa svom ovom istinom koja nam je na dohvat ruke, nećemo imati izgovora da je ne razumemo.

Istražni sud iz 1844. godine, teološki stub našeg pokreta, leži kao prašnjava relikvija u adventističkom porodičnom ormaru. Znamo da postoji, svi znamo za to, ali niko se time ne zamara. Nismo sigurni šta da radimo sa 1844. Nismo sigurni šta to znači ili da li to zaista želimo. A nismo čak ni sigurni da li je to toliko važno (kao što otkriva oskudnost propovedi, članaka i knjiga o tome). Ipak, ako ta istine ode, nestaje i adventizam. Kako je pametno od đavola da učini

da ostavimo po strani našu najosnovniju doktrinu. On zna da kada je izbaci ispod nas, mi se stropoštao i srušimo. On samo čeka pravi trenutak da izbaci što više adventista.

Ne govorim o teoriji ili spekulacijama - već o iskustvu. Znam šta će se desiti onima koji nisu utemeljeni u ovoj poruci, jer se to dogodilo meni - pod okolnostima koje su bile patetično lake u poređenju sa onim sa čime će se crkva uskoro suočiti. Niko mi nije pretio smrću, ekonomskim bojkotom ili zatvorom zbog mojih uverenja, a ipak sam ih svejedno skoro napustio.

Ali sada sam video koliko mi je samopouzdanja, snage i sigurnosti dalo razumevanje ove istine. Učenje iz 1844. daje nepobitno uveravanje da je adventizam istina za ovo vreme, zbog čega je neprijatelj uložio tako mnogo truda da ga umanj - i zašto me paniči njegov očigledan uspeh.

Godine 1986. snimio sam seriju kaset za američku službu sa kasetama (American Cassette Ministries) pod naslovom „1844 Pojednostavljeno“. Koristio sam istraživanja najboljih teologa u adventizmu - ljudi koji su „samleli“, ako ne sve a ono većinu argumenata protiv 1844. Ipak, većina adventista nikada nije čula o njihovim studijama i knjigama, a još manje ih čitala. Osim toga, materijal je dubok i teološki, i mnogi od nas bi radije sedeli ispred televizora nego proučavali našu poruku. Uzeo sam njihov materijal (uglavnom iz tomova 1, 2 i 3 serije Odbor za Danilo i za Otkrovenje – Daniel and Revelation Committee), pojednostavio ga i održavao seminare u crkvama i na sastancima i saborima.

Ova knjiga je zasnovana na tim snimcima. Napisana je da predstavi doktrinu istražnog suda iz 1844. godine na najjednostavniji i najjasniji mogući način, u uverenju da je razumevanje te doktrine ključno ne samo za razumevanje adventizma, već je ključno da naš narod bude spreman u susret nadolazećoj krizi.

Knjiga je podeljena u tri odeljka. Prvi je proučavanje kako da se datum izvuče iz Biblije; drugi odgovara na mnoge argumente korišćene protiv istražnog suda; treći deo odgovara na pitanje šta istražni sud zaista znači?

Još jedna napomena. Ne koristim Elen Vajt. Neki tvrde da Elen Vajt nije bila teolog, pa stoga nije dobra za teologiju. Pretpostavljam, u klasičnom smislu te reči, ona nije bila teolog - bila je prorok! i ja bih pre uzeo reč proroka nad bilo kojim teologom, bilo kada. Ipak, ne smemo zasnivati naše razumevanje 1844. na njoj. Nemojte koristiti Elen Vajt da biste se učvrstili u Bibliji. Budite čvrsti na Bibliji, i bićete čvrsti prema njoj. Neka 1844. bude zasnovana na Bibliji, a vi ćete stajati nepomično na Elen Vajt. Ako je koristi kao svoju bazu za objašnjenje 1844. godine, i ona i ta istina će se srušiti.

To znam.

Drugo poglavlje

Da li se istražni sud desio 31. godine posle Hrista., ili posle toga? Odgovor na ovo pitanje dokazuje da li su Adventisti u pravu ili ne. Ako je istina da kao što neki tvrde, da se sud desio 31. godine nove ere - sa uzdizanjem Hrista „sa desne strane Bogu“, na nebo - onda istina o 1844. godine i istražnom sudu je ono što naši protivnici već govore više od jednog veka: ništa više nego pokušaj opravdanja razočaranih Milerita, tražeći način da se izvuku iz velikog razočarenja.

Da li se dakle sud dogodio 31. nove ere? Pročitajmo sledeće tekstove:

„Jer je postavio dan u koji će suditi vasionome svetu po pravdi preko čoveka koga odredi, i dade svima veru vaskrsnuvši ga iz mrtvih“, Dela 17:31.

„A kad Pavle govoraše o pravdi i o čistoti i o sudu koji će biti...“, Dela 24:25.

„Na dan kada Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mojemu preko Isusa Hrista.“ Rimljanima 2:16

„A ti zašto osuđuješ brata svojega? Ili ti zašto ukoravaš brata svojega? Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista. Jer je pisano: tako mi života, govori Gospod, poklonice mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviće Boga. Tako će dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe.“ Rimljanima 14:10-12

„... Gospod će suditi narodu svojem.“, Jevrejima 10:30.

Ovo nekoliko stihova ima jednu zajedničku ideju. Prva, i najočiglednija, je da su svi iz Novoga Zaveta, Dela Apostolska, Rimljanima Poslanica i Jevrejima Poslanica.

Oni takođe govore o sudu.

Ali kada je taj sud smešten u vremenu? U prošlosti ili u budućnosti? „Gospod će suditi narodu svojem“, „Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista“. Očito je da ovi tekstovi govore o nekom suđenju koje će biti u budućnosti, a neki od njih govore direktno o sudu Božjeg naroda.

Šta onda ovde imamo? Novozavetne tekstove, od kojih neki govore o budućem suđenju hrišćana. I zato što su knjige Novoga Zaveta pisane deset, dvadeset i trideset godina nakon raspeća, i zato što ti tekstovi govore o sudu kao o nečemu što će se desiti nakon vremena kada su oni pisani, vrlo nam je jasno da taj suda mora da se desi nakon 31. godine nove ere.

Ova činjenica, iako jednostavna, je kritična - jer većina jeresi koje žele da potkopaju ovo adventističko verovanje stavljaju vreme suda na krst. Ovi tekstovi pokazuju pogrešnost ovakve ideje da je sud spasenih bio 31. godine nove ere. Iako oni ne daju vreme suda, oni pokazuju da se on nije desio 31. godine nove ere.

Šta onda da radimo sa tekstom „Sad je sud ovome svetu: sad će biti isteran knez ovoga sveta napolje.“ (Jovan 12:31). To je Hristos rekao kada je govorio o svojoj smrti koja se približavala? Zar te reci ne pokazuju da se sud dogodio na krstu?

Svakako, u jednom smislu, sud se dogodio za vreme Hristove smrti na krstu. Ovde imamo bezgrešnog Sina Božjega koji je došao na zemlju u ljudskom telu, izlio nebesku ljubav na celo čovečanstvo, da bi ipak bio odbačen i omrznut od ljudi. Ceo svet je osuđen za Hristovu smrt. U tom smislu, svakako, sud se desio na krstu - ali ne istražni sud.

Sveto Pismo govori o raznim vrstama suda. Zemlja je bila osuđena nakon Adamovog greha. Potop je bio sud protiv ljudskog roda. Stari Izrailj je bio suočen sa mnogim sudovima. Ljudi će biti suočeni sa sudom kada se Hristos vrati na zemlju. Mi ćemo biti uključeni u hiljadugodišnji sud kada „ćemo anđelima suditi“ (1. Korinćanima 6:3). Takođe, ima i izvršni sud kada su bezgrešni uništeni za uvek: „I ko se ne nađe napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno“, Otkrivenje 20:15.

Ali koja je ovo vrsta suda o kojima smo ovde citirali tekstove? Pavle kaže „Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista“. Pavle ovde uključuje i sebe samoga na tom sudu. Pavle je bio vernik. Kome je on ovo pisao? Drugim vernicima. Svi oni, uključujući i Pavla, će biti na sudu Gospodnjem. Zaista, „Gospod će suditi narodu svojem.“

Kada je dakle taj sud za verni Božji narod? Prema tekstovima koje smo čitali, verni se moraju suočiti sa nekom vrstom suda, i taj sud mora da se desi nakon 31. godine nove ere. To je sud koji Adventisti zovu istražni sud ili sud koji prethodi Hristovom dolasku.

Treće poglavlje

Iako možemo da vidimo da će sud Božjeg naroda da se odvije nakon 31. godine nove ere, još uvek smo daleko od godine 1844. Da bi ga dalje odredili moramo otići u knjigu proroka Danila, počevši u 2. poglavlju.

Mnogi su upoznati sa Danilom 2. glavom. Car Navuhodonosor je usnio san, međutim nije mogao da se seti sna, a još manje da ga protumači. Vračara, zvezdara, gatari i Haldejci Vavilonski su ponudili objašnjenje sna ukoliko im car kaže svoj san. Car, sa druge strane, je želeo da oni ne samo interpretiraju san, nego da mu kažu i sadržaj sna. „Nema čoveka na zemlji“, uzviknuli su Haldejci, „koji bi mogao kazati caru to sto iste; zato nijedan car ni knez ni vlastelin nije nigda tražio tako sto od vračara ili zvezdara ili Haldejaca“, stih 10.

Ljut, car je odlučio da ih sve likvidira uključujući i Danila. Ubrzo nakon toga, ipak, odgovor koji je tražio car je bio dat Danilu u „noćnoj viziji“, i on je to ispričao caru.

San je naravno bio „lik veliki“. Glava lika je bila zlatna, grudi i ruke od srebra, stomak i bedra od bronzene, noge od gvožđa, stopala delom od gvožđa a delom od gline. Konačno, „se odvali kamen bez ruku, i udari lik u stopala medena i zemljana i satra ih. Tada se satr i gvožđe i zemlja i bronza i srebro i zlato i posta kao pleva na gumnu u leto, te odnese vetar, i ne nađe mu se mesto; a kamen koji udari lik posta gora velika i ispuni svu zemlju“, stihovi 34 i 35.

Nakon toga Danilo je protumačio san. On je rekao caru da je njegovo carstvo, Vavilon, predstavljeno zlatnom glavom. Nakon njega će nastati drugo carstvo, srebrno, zatim još jedno carstvo, bronzano, a nakon toga još jedno gvozdeno. Gvozdeno carstvo će se razbiti (nešto od gvožđa, nešto od gline) na male sile „ali neće prionuti jedan za drugoga kao sto se gvožđe ne može smešati sa glinom“, stih 43. Kamen odvaljen bez ruke je Božje carstvo koje će Bog podignuti, i ono će ostati zauvek.

Mi znamo da je prvo carstvo bilo Vavilon. Danilo ga je tako i nazvao. Istorija nam pokazuje da je sledeće carstvo Medo-Persijsko, treće je Grčka a gvozdeno carstvo je Rimsko carstvo. Pomešano carstvo od gvožđa i gline je raspadnuta Rimski imperija na nacije Evrope (neki su tumačili da povezanost crkve i državne vlasti predstavlja ovu mešavinu koja se desila u srednjem veku). Ova carstva su se pojavila u tačnom redosledu, iako je Danilo proricao o ovome stotinama godina unapred ovih događaja. Carstvo koje će Bog osnovati dolazi nakon drugog Hristovog dolaska.

Danilo 2. glava, dakle, izgleda ovako:

Zlato	Vavilon
Srebro	Medo-Persija
Bronza	Grčka
Gvožđe	Paganski Rim
Gvožđe/Glina	Evropa
Kamen	Hristov drugi dolazak

Dve glavne tačke treba zapaziti ovde. Prvo, Danilo 2. glava sačinjava osnovu za druga apokaliptična proročanstva koja ćemo proučavati u Danilu. Drugim recima, druga apokaliptična

proročanstva razvijaju ideju koja se nalazi u Danilu 2. glavi. Danilo 2. glava je osnova, druga proročka poglavlja dodaju detalje koji su svi u vremenskom okviru datom u Danilu 2. glava, vremena koji počinje sa Vavilonom a završava sa drugim Hristovim dolaskom. Nacije koje su kasnije opisane u kasnijim poglavljima, kao sto ćemo videti, su u osnovi iste kao i one opisane u Danilovoj knjizi u 2. glavi.

Druga vazna tačka je povezana sa različitim metalima iz sna. Vavilon je bio zlato, Medo-Persija srebro, Grčka bronza a Rim gvožđe. Svako sledeće carstvo je predstavljeno različitim metalom. Ipak, Rim koji je predstavljen gvoždem se prostire do kraja vremena. Gvožđe Rima dolazi odmah nakon Grčke, i ide dalje dokle se ne pomeša sa glinom, ipak to je još uvek gvožđe, jedino u drugačijoj formi. „Kolena mu od gvožđa, a stopala koje od gvožđa koje od zemlje“, (33. stih). Činjenica je da gvožđe koje simbolizira Rim, se proteže od pada Grčke sve dokle kamen ne satre sve prilikom drugog Hristovog dolaska. Na početku, gvožđe je bilo čisto; kasnije ono postaje pomešano sa glinom. Pa ipak, to je još uvek gvožđe. Značajnost ove činjenice ćemo videti kasnije.

Hajde da ponovimo:

Videli smo da sud Božjem narodu će se desiti u vremenu nakon 31. godine posle Hrista.

Danilo 2. glava govori o smenjivanju carstva - Vavilon, Medo-Persija, Grčka, Rim (dve faze), koja prethode drugom Hristovom dolasku i stvaraju temelj vremenskog razdoblja za ostala apokaliptična proročanstva proroka Danila.

Konačno, videli smo da gvožđe Rima, koje dolazi nakon Grčke, se proteže do kraja vremena, iako u određenom vremenu menja svoju formu (gvožđe pomešano sa glinom).

Četvrto poglavlje

Koje poglavlje u knjizi proroka Danila daje najviše informacije o istražnom sudu?

Većina bi odgovorila da je odgovor Danilo 8. glava. Ovde imamo glavni tekst: „I reče mi: do dve hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti“, Danilo 8:14.

Pa ipak ovaj odgovor je netačan. Iako Danilo 8. glava daje važne informacije, ona je važna samo zato što daje potreban datum suda. U stvari, najviše informacija u Danilovoj knjizi o istražnom sudu nalazimo u Danilu 7. glava. Da imamo samo Danila 7. glavu, bilo bi nam dovoljno da potvrdimo sud vernih pre Hristovog dolaska, kao i da damo približno vreme tog suda.

Danilo 7. glava ponavlja Danila 2. glavu, jedino su data više detalja. U ovom poglavlju, Danilo lično ima san o četiri velike životinje koje izlaze iz mora. Prva životinja je kao lav; druga životinja je kao medved; treće životinja je kao ris iako ima četiri krila i četiri glave; i četvrta životinja je „četvrta zvijer, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jeđaše i satiraše, i gažaše nogama ostatak, i razlikovaše se od svih zvijeri predašnjih, i imaše deset rogova“, stihovi 4-7.

Ko su životinje? U objašnjenju vizije, Danilu je rečeno da one predstavljaju četiri cara, ili carstva, koja će se uzdignuti, i da „četvrta zver biće četvrto carstvo na zemlji“, stih 23. Prva zver, lav, znamo da je Vavilonsko carstvo. Druga zver, medved, predstavlja Medo-Persijsko carstvo. Činjenica je da je zver nagnuta na jednu stranu, („i stade s jedne strane“), pokazuje neravnomernost snaga između dve nacije koje su sačinjavale ovu imperiju. „Tri rebra u ustima među zubima svojim“ predstavlja Lidiju, Vavilon i Egipat, tri nacije pokorene Medo-Persijskom silom. Ris je bilo sledeće svetsko carstvo koje predstavlja Grčku za vreme Aleksandra Velikog. Četvrta zver je naravno zadnja svetska imperija, Rim.

Vekovima su se mnogi biblijski tumači, jevrejski i hrišćanski, slagali na tačnom smenjivanju nacija koje su predstavljene ovim životinjama. Ova interpretacija nije isključivo adventistička.

Zapazimo takođe, da proročanstvo iz Danila 7. glave, je slično onome iz Danila 2. glave. Danilo 7. glava daje više detalja nego Danilo 2. glava, koja je osnova ostalih proročanstva koje ćemo proučavati.

U obadve glave, Danilo 2 i Danilo 7, naglasak je stavljen na četvrtu zver. U obadva poglavlja, četvrta zver, iako predstavljena drugim simbolima, ima zajedničkih elemenata. Prva, naravno, je da je ona četvrta sila nastajala nakon prethodnih sila opisanih u obe vizije. Obadva opisa nam pokazuju da nastaje nakon Grčke. Obadva opisuju kao „jaku“ silu, Danilo 2:40, 7:7. Obadve vizije imaju reč gvožđe koje je u njihovom opisu. Vidi Danilo 2:40; 7:7,19. Obadva carstva su opisana kao ona koja razbijaju u komade prethodne sile. Vidi Danilo 2:40, 7:19,23. I konačno obadva carstva postaju podeljena „carevima“ ili carstvima. Danilo 2:41,44; 7:24. Jasno je da obadve vizije opisuju istu silu.

Pa ipak, u Danilu 7. glavi, jedna druga sila se pojavljuje. Ova sila nije odvojena od četvrte zveri, paganskog Rima, nasuprot, ona dolazi direktno između deset rogova koji su sastavni deo četvrte zveri. Ova sila je mali rog. „Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onijem, a tri prva roga iščupaše se pred njim; i gle, oči kao oči čovečje behu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari“, stih 8.

Sila malog roga je opet spomenuta kao ona koja dolazi iz četvrte zveri. „I o deset rogova što joj

bjehu na glavi, i o drugom koji izraste i tri otpadoše pred njim, o rogu koji imaše oči i usta koja govoraše velike stvari i bijaše po viđenju veći od drugih. Gledah, i taj rog vojevaše sa svecima i nadvlađivaše ih“, stihovi 20,21.

Nekoliko stiha kasnije, četvrta zver i mali rog su protumačeni. „Ovako reče: četvrta zver biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svih carstava, i izješće svu zemlju i pogaziti i satrti. I deset rogova jesu deset careva, koji će nastati iz toga carstva, a poslije njih nastaje drugi, i on će se razlikovati od predašnjih, i pokoriće tri cara. I govoriće reči na višnjega, i potiraće svece višnjega, i pomišljaće da promijeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena“, stihovi 23-25.

U Danilu smo videli da je gvožđe sila koja dolazi nakon Grčke i da iako menja formu, ipak je to gvožđe do kraja. To je još uvek bila ista sila. U Danilu 7. glava, mi imamo posebnu zver za Vavilon, posebnu zver za Medo-Persiju, posebnu zver za Grčku i posebnu zver za Rim. Mali rog je bila sila koja je deo četvrte zveri koja dolazi nakon Grčke, a koja kako se približava kraju, ulazi u fazu malog roga. Naglasak u Danilu 7. glavi, isto kao i u Danilu 2. glava, je da sila koja dolazi nakon Grčke, ostaje do vremena kraja, iako u drugom obliku. Važnost ove činjenice ćemo videti u sledećem poglavlju.

Mi vidimo da četvrta zver, i mali rog koji izlazi iz nje, zauzimaju centralno mesto u Danilu 7. glava. Više vremena je posvećeno njima nego na ostale zveri ukupno, i više detalja je dato o malom rogu nego o ostalim zverima, više čak i od četvrte zveri. Očito je dakle, da je prepoznavanje malog roga od velikog značaja.

Vekovima su biblijski tumači, bez velikog dvoumljenja, predstavljali da mali rog simboliše papsku silu. I imali su dobrog razloga za to s obzirom da se savršeno uklapa u opis vizije.

Većina adventista takođe prepoznaje ovu silu kao papstvo. Bez velikih detalja da ovde ponovimo glavne tačke:

-Prvo, mali rog izlazi iz paganskog Rima. Papstvo naravno dolazi iz paganskog Rima.

-Mali rog dolazi između deset varvarskih plemena koji su prigrabili delove Rimske imperije. Papstvo je došlo između deset plemena, iščupalo tri od njih, baš kao što 24. stih kaže da će uraditi („i pokoriće tri cara“).

-Mali rog je opisan kao „različita“ sila od drugih rogova, i svakako, papstvo - jedinstvena sila - se razlikovala od drugih varvarskih plemena.

-Mali rog je bio „silniji“ nego drugi rogovi, i svakako papstvo je bilo moćnije nego varvarska plemena, inače ne bi mogla da „iščupa tri druga roga.“

-Mali rog će „govoriti reči na Višnjega.“ Papske tvrdnje u vezi uloge i moći pape su velike „reči protiv Višnjega.“

-Mali rog će „potirati svece Višnjega“, a istorija pokazuje koliko je ratova papstvo vodilo protiv božjeg naroda.

-Ova sila će „pomišljati da promeni vremena i zakone.“ Kada sam prvi put proučavao ovo proročanstvo, otišao sam u jednu katoličku školu, zatražio njihov katekizam, i otvorio deset zapovesti. Kao što sam i ranije čuo, zapovest o zabrani obožavanja idola je bila izbrisana. Zar to nije promena zakona? I naravno, svi adventisti su upoznati sa papskim tvrdnjama o promeni dana odmora sa Subote na Nedelju: „Katolička Crkva, više od hiljadu godina pre pojave Protestanata,

na osnovu svoje moći božanskog naloga, promenila je dan od Subote na Nedelju“ (The Catholic Mirror, September 23, 1893.)

Poslednji znak za raspoznavanje ove sile je možda i najvažniji, a to je vremenski period koji je dat u vezi sa aktivnošću papstva. „I daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena“, (stih 25). U opisu malog roga, mi imamo prvo apokaliptičko vreme u knjizi proroka Danila.

„Za vreme, za vremena i za po vremena“ je univerzalno prihvaćeno od strane jevrejskih i nejevrejskih skolara da predstavlja tri i po godine. Vreme predstavlja jednu godinu, vremena predstavlja dve godine, i po vremena predstavlja pola godine. U Otkrivenju Jovanovu 12. glavi, dat je isti vremenski period u odnosu na istu silu, i izjednačen je sa hiljadu dvesta šezdeset dana, (stihovi 6 i 14). U proročkom računanju, tri i po godina jednako je 1260 dana.

Danilo 7. glava, dakle, daje vremenski period maloga roga kao tri i po godine ili 1260 dana. Godinama su adventisti i drugi primenjivali princip dan za godinu u pogledu ovog proročanstva. Ne želim da ulazim ovde u detalje objašnjavanja ovog principa. U drugom delu ove prezentacije pokazaću ne samo tačnost ovog principa računanja dana za godinu, nego i činjenicu da ovaj princip mora da se primeni na Danila 7., 8., i 9. glavu da bi ova proročanstva imala ikakvog smisla.

U svakom slučaju, ako primenimo ovaj princip dana za godinu na 1260 dana, dobijamo 1260 godina. Da li to vreme odgovara vremenu vladavine papstva?

1698. godine, Dru Kresner (Drue Cressner), britanski biblijski skolar proučavajući proročanstva Danila 7. glave i Otkrivenja Jovanova, zaključio je da mali rog iz Danila se odnosi na papstvo, i da princip dan za godinu treba da se primeni u ovim proročanstvima. On je na osnovu toga zaključio da će nešto drastično da se desi sa papstvom negde oko 1800. godine. Ili, u lično njegovim rečima: "Vreme zverinog kraja je negde oko 1800. godine" (citirano u "The Prophetic Faith of Our Fathers, LeRoy Froom, vol. II, p. 595)

Mi znamo da 538. godine, zadnja arijevska vlast (jedna od tri iščupana roga) je bila izbačena iz Rima, davši papstvu potpunu vlast u gradu. Tačno 1260 godina kasnije, 1798. godine, Francuski general Bertier (Berthier) je odveo papu u zarobljeništvo. O ovome možete čitati u katoličkoj literaturi, opisujući papino zarobljeništvo, koji je umro u rukama francuskih okupatora. (Mi znamo da iako je papstvo dobilo smrtni udarac, kasnije je ponovo oživelo. Danilo 7. glava opisuje hiljadu godina u desetak stihova, i nema vremena za detalje. Kasnije u Otkrivenju Jovanovu, naročito u 13. poglavlju, dat nam je bliži uvid u ono što se desilo na kraju perioda od 1260 godina, i oživljavanju papstva.)

Dru Kresner, primenjujući ovo proročanstvo na papu, predvideo je da će se nešto desiti papstvu negde oko 1800. godine. Njegovo predskazivanje je isto tako zapanjujuće kao kada bi neko predskazao 1905. godine ko će biti predsednik određene zemlje u 2005. godini.

Razlog zašto je on bio tako precizan, naravno, je da se papstvo vrlo lepo uklapa u ovo proročanstvo. Vekovima su protestanti jednoglasno primenjivali ovo proročanstvo na papstvo. Luter, Cvingli, Calvin, Melanhton, i svi reformatori u sledećih 300 godina su primenjivali proročanstvo o malom rogu u Danilu 7. glavi na papstvo. Čak i pre protestantizma, jevrejski skolar Isak Abravanel (Isaac Abravanel), proučavajući Danila 7. glavu, je napisao: "Došao sam do dubokog ubeđenja da mali rog je vladavina pape" (citirano u The Prophetic Faith of Our Fathers, vol. II, p. 228).

Do sada smo videli, u hronološkom redu, Vavilon, Medo-Persija, Grčka, paganski Rim i papski

Rim. Ovo je tačan redosled iz Danila 7. glave:

Vavilon

Medo-Persija

Grčka

Paganski Rim

Papski Rim

Ali šta dolazi nakon papskog Rima u proročanstvu?

„Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onima, i tri prva roga iščupaše se pred njim; i gle, oči kao oči čovečje behu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari. Gledah dokle se postaviše prestoli, i starac sede, na kom beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto mu bijaše kao plamen ognjeni, točkovi mu kao oganj razgoreo. Reka ognjena izlažaše i tecijaše ispred njega, hiljade hiljada služaše mu, i deset hiljada po deset hiljada stajahu pred njim; sud sede, i knjige se otvoriše... **I dade mu se vlast i slava i carstvo da mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je njegova vlast večna, koja ne će proći, i carstvo se njegovo ne će rasuti**“, stihovi 8-14.

Osmi stih opisuje silu malog roga. Šta dolazi odmah nakon toga u stihovima 9 i 10? Vidimo postavljanje prestola. Vidimo „Starac“ ili „Starešina dana“ koji je prepoznat kao Bog. Vidimo ognjenu reku; vidimo hiljade hiljada pred Njim, i konačno „sud sede i knjige se otvoriše.“ Stvarno, ova scena opisuje sud na nebu!

Pročitajte stihove 8 do 10 ponovo! Očito je da vidimo neku vrstu božanskog suda, i očito je, imajući u vidu šta se dešava, da je sud na nebu.

I šta sledi nakon ovog nebeskog suda? Bog uspostavlja svoje carstvo, carstvo „koje neće proći“, (stih 14). Kada Bog konačno uspostavlja svoje carstvo? Prilikom drugog Hristovog dolaska.

Pogledajte u određeni redosled ovih nekoliko događaja u ovim stihovima. Ovo je jako važno. Mi imamo silu malog roga (koja u sva tri opisa dolazi iz četvrte zveri), nakon toga scena suda na nebu, i konačno Bog uspostavlja svoje carstvo.

Mali rog. Sud na nebu. Bog uspostavlja svoje carstvo. Čitajte ove stihove ponovo i ponovo dokle ne vidiš ovaj redosled. Ovo mora da se razume.

Ovaj redosled je toliko važan da je ponovljen u istom poglavlju. „Gledah, i taj rog vojevaše sa svecima i nadvlađivaše ih, Dokle dođe starac, i dade se sud svecima višnjega, **i prispe vreme da sveci preuzmu carstvo.** [Božje carstvo]“, stihovi 21 i 22.

Opet u potpuno istom hronološkom redu kao i pre: mali rog (papstvo), sud i Božje carstvo.

Toliko je važan ovaj redosled da ga imamo i treći put u istom poglavlju. „I govoraše reči na višnjega, i potiraće svece višnjega i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena. Potom će sesti sud, **i uzeće mu se vlast, te će se istrebiti i zatrti sasvim. A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svim nebom daće se narodu svetaca višnjega njegovo će carstvo biti večno carstvo, i sve će vlasti njemu služiti i slušati ga**“, stihovi 25-27.

Ovde imamo opis sile malog roga, koja završava prvo apokaliptičko vreme u Danilovim proroštvima, a koja ograničava vreme vladanje malog roga. Nakon malog roga imamo sud. I

konačno, Bog uspostavlja svoje carstvo.

Redosled koji se nalazi tri puta u Danilu 7. glavi je sledeći:

1. Papski Rim (mali rog)
2. Sud na nebu
3. Božje carstvo uspostavljeno

Hajde da uporedimo redosled koji imamo u celom 7. poglavlju upoređeno sa 2. poglavljem.

Danilo 2

Vavilon

Medo-Persija

Grčka

Rim (paganski)

Rim (Evropa-papski)

Božje carstvo

Danilo 7

Vavilon

Medo-Persija

Grčka

Rim (paganski)

Rim (papski)

Sud na nebu

Božje carstvo

Iz gornje tabele mi vidimo da sve što se dešava u Danilu 2. i 7. glavi je hronološki. To se kreće po vremenskoj liniji iz prošlosti u budućnost. Gde taj redosled smešta sud na nebu?

Najpre je bio Vavilon. Nakon Vavilona je Medo-Persija. Nakon Medo-Persije je Grčka. Nakon Grčke je Rim - paganski i papski. Nakon paganskog i papskog Rima dolazi sud na nebu. I konačno, Bog uspostavlja svoje carstvo.

Jasno je da sud se odvija nakon opisa vremena malog roga koji traje „vreme, vremena i po vremena“ opisanog u Danilu 7. glavi kao prvo apokaliptičko vreme u ovoj knjizi. Kada je ova faza sile malog roga prestala?

Vavilonsko carstvo se završilo 539. godine pre Hrista. Nakon Vavilona - nakon 539. godine, dolazi Medo-Persijsko carstvo. Medo-Persijsko carstvo završava 331. godine pre Hrista. Nakon Medo-Persije - nakon 331. godine, dolazi Grčko carstvo. Grčko carstvo završava 168. godine pre Hrista. Nakon Grčke - nakon 168. godine, dolazi paganski i papski Rim. Kraj druge faze Rima završava 1798. godine naše ere. Nakon Rima - nakon 1789. godine, počinje scena suda na nebu!

Da li možete videti ovo? Nakon Vavilona (539) dolazi Medo-Persija. Nakon Medo-Persije (331) dolazi Grčka. Nakon Grčke (168) dolazi Rim. Nakon Rima (1798) dolazi sud na nebu. I nakon suda na nebu, Bog će uspostaviti svoje carstvo!

Vavilon (539)

Medo-Persija (331)

Grčka (168)

Paganski/Papski Rim (1798)

Sud na nebu

Božje carstvo

Ponavljamo da bi naglasili: nakon „vreme vremena i po vremena“, proročanstvo o malome rogu koje završava 1798, mi imamo scenu suda na nebu. Sud dakle mora da se desi negde nakon 1798. godine naše ere!

Mi možemo videti samo iz Danila 7. glave da se nebeski sud odvija nakon 1798. godine, ali još uvek pre Hristovog dolaska. I ovi zaključci se uklapaju u naše shvatanje 1844. godine i istražnog suda, ili što mi ponekada zovemo preadventni sud. Zaista, ovo se savršeno uklapa.

Ko je uključen u sudu? Stih 22. kaže „i dade se sud svecima višnjega.“ Drugi prevodi kažu da je sud bilo u prilog svetima ili za svete. U svakom slučaju, očito je da ovo sud uključuje svete; u protivnom kako bi sud mogao biti u njihovu korist ili za njih? Oni su uključeni u njega. Kako? Oni ne mogu da sude jer oni još nisu na nebu (Hristos se još nije vratio). Mi smo videli u prvom poglavlju da će Božji narod da bude suđen nakon 31. godine nove ere (sud iz Danila 7. glave se uklapa u taj kriterij). Vidimo da je taj sud u prilog svetima i da kao rezultat tog suda oni dobijaju carstvo. Izgleda da su oni suđeni pred celim svemirom. I rezultat ovoga suda je u njihovu korist.

Izgleda poznato? Sud na nebu u prilog vernih, pred celim svemirom, koji se dešava blizu kraja vremena (nakon 1798. godine). Tako i jeste, jer ova scena opisuje istražni sud.

Šta smo naučili do sata? Sledeće:

1. Sud Božjeg naroda se odvija nakon 31. godine naše ere;
2. Sud Božjeg naroda se odvija nakon 1798. godine naše ere;
3. Sud Božjeg naroda se odvija pre drugog Hristovog dolaska.

I dok godina 1798. približava datum, mi još uvek moramo da pogledamo u 1844. godinu. 8. i 9. poglavlje knjige proroka Danila će da postignu taj cilj.

Peto Poglavlje

Danilo 8. glava, kao što ćemo videti, ponavlja Danila 7. glavu. Iako su neki aspekti iz Danila 7. glave izostavljeni, drugi aspekti su dublje obrađeni. Ipak, scenario za obadva poglavlja je sličan.

Kao i Danilo 2. i 7. glava, Danilo 8. glava je podeljena na dva glavna dela: proročki san ili vizija, a zatim objašnjenje tog sna ili vizije. U Danilu 8. glava, prvih četrnaest stiha se bave sa vizijom ovna, jarca, malog roga a zatim čišćenja svetinje. Druga polovina poglavlja - stihovi 15 do 27 - objašnjavaju značenje ovna, jarca a zatim malog roga. Čišćenje svetinje nije objašnjeno.

Hajde da pogledamo viziju u Danilu 8. glavi.

„Treće godine carovanja Valtazara pokaza se meni Danilu utvara posle one koja mi se pokaza pre“, stih 1.

Danilo ima viziju za vreme vladavine cara Valtazara, koji je bio Vavilonski car. Znači da je ova vizija data za vreme Vavilonskog carstva. Što je Danilo video?

„I podigoh oči svoje i videh, i gle, stajao kraj vode ovan, koji imaše dva roga, a rogovi behu visoki, ali jedan viši od drugoga, i viši naraste posle. Vidjeh ovna gde bode na zapad i na sever i na jug, i ni jedna zver ne mogaše mu odleti, i ne beše nikoga ko bi izbavio od njega, nego činjaše što hoćao i osili“, stihovi 3 i 4.

Danilo u viziji vidi ovna sa dva roga. Ovaj ovan se kreće u tri pravca i nijedna zver ga ne može zaustaviti. Ovan je „osilio.“

Prvi deo Danilove vizije, dakle, je o ovnu.

Šta sledi?

„A kad je motrao, gle, idao jarac od zapada površ sve zemlje, a ne doticao zemlje; i taj jarac imaše rog znamenit među očima svojim. I dođe do ovna koji imaše dva roga, kog videh gde stoji kraj vode, i potrča na nj gnevno silom svojom“, stihovi 5 i 6.

Danilo je video u viziji jarca koji je napao ovna.

„I vidjeh ga gdje dođe do ovna, i razgnjeviv se na nj udari ovna, te mu slomi oba roga i ne bješe sile u ovnu da mu odoli, nego ga obori na zemlju i pogazi ga, i ne bješe nikoga da izbavi ovna od njega. I jarac posta vrlo velik; a kad osili, slomi se veliki rog, i mjesto njega narastoše znamenita četiri roga prema četiri vjetra nebeska“, stihovi 7, 8.

Jarac, koji je imao značajan rog između očiju, uništava ovna koji mu je prethodio. Ovaj jarac je postao „vrlo veliki“, ipak se veliki rog kasnije slomi i na njegovom mestu se pojavljuju četiri „znamenita.“

Nakon nestanka jarčevog roga, druga sila se pojavljuje iz jednog od četiri nebeska vetra. „I iz jednoga njih iziđe jedan rog malen i naraste vrlo velik prema jugu i istoku i prema krasnoj zemlji. I naraste dori do vojske nebeske, i obori na zemlju neke od vojske i od zvijezda, i pogazi ih. I naraste dori do poglavara toj vojsci, i uze mu svagdašnju žrtvu, i sveti stan njegov obori. I vojska bi dana u otpad od žrtve svagdašnje, i obori istinu na zemlju, i što činjaše napredovao mu“, stihovi 9-12.

Posle jarca, pojavljuje se ovaj mali rog. On kreće u raznim pravcima duž zemlje, ali se onda

proteže prema gore, „do vojske nebeske.“ On baca istinu na zemlju, i ona postaje „vrlo veliki“.

Do sada je Danilo video ovna, jarca, a zatim i malog roga.

Ono što se sledeće dešava u viziji je da čuje dva svetaca kako govore, a jedan pita drugog o svemu što je Danilo video. „Dokle će trajati ta utvara za svagdašnju žrtvu i za otpad pustošni da se gazi svetinja i vojska?“, stih 13. Odgovor je: „I reče mi: do dvije tisuće i tri stotine dana [ili 2300 večeri i jutara] i noći; onda će se svetinja očistiti“, stih 14. Vizija se završava očišćenjem svetinje! To je poslednja stvar koja se dešava u Danilovoj viziji - vreme dato za čišćenje svetinje. Nakon toga, vizija je završena. Ovde je važna stvar da se vizija završava očišćenjem svetinje. Danilova vizija bi se, dakle, mogla prikazati ovako:

Ovan

Jarac

Mali rog

Svetinja očišćena

Čitajte Danilo 8:1-14 više puta dok ne vidite ovaj redosled događaja: ovan, jarac, mali rog, svetinja očišćena. Mora se to razumeti.

Prva polovina Danila 8 dala je viziju; druga polovina to objašnjava. U Danilu 8:15-18, anđeo Gavriilo - nakon što mu je rečeno „kaži ovome utvaru“ - dolazi Danilu i kaže: „pazi, sine čovječji, jer je ova utvara za posljednje vrijeme.“ Obratite pažnju, Gavriilo kaže da će vizija biti za „posljednje vrijeme“ - što je toliko važno da mu ponovo govori istu stvar u 19. stihu. „reče: evo, ja ću ti kazati šta će biti na kraju gnjeva; jer će u određeno vrijeme biti kraj.“

Ko su bile te zveri?

„Ovan što si ga vidio, koji ima dva roga“, kaže Gavriilo, „to su carevi Midski i Persijski“, stih 20.

Medo-Persija!

Zar nismo videli to carstvo ranije? Nije li to bilo srebro lika u Danilu 2 i medved iz Danila 7? Evo ga ponovo, sada simbolizovanog kao ovan. Ne morate da mi verujete na reč, niti na reč istorije. Biblija ga imenuje za nas!

Zapazite, takođe, nekoliko paralela između Medo-Persijskog medveda iz Danila 7 i Medo-Persijskog ovna iz 8. poglavlja. Obe zveri su bile asimetrične: medved je bio podignut na jednoj strani (7:5); shodno tome, ovnujski rogovi nisu bili jednake veličine, jedan je bio viši od drugog (8:3). Takođe, medved je imao tri rebra u ustima, za koje se veruje da su Vavilon, Egipat i Lidija - tri nacije koje je slomila Medo-Persija. Ovan iz Danila 8 osvaja u tri pravca: na zapad (Vavilon), na jug (Egipat) i na sever (Lidija).

Sada, logično pitanje: gde je Vavilon? Imamo Vavilon u Danilu 2 i 7, ali šta je sa 8? Iako vizija Danila 8 počinje u vreme vladavine Vavilona, ta nacija se ne pominje u ovom proročanstvu. Uobičajeno objašnjenje je da je Vavilon bio na kraju svog vremena kada je data vizija Danila 8. Pošto je uskoro trebalo da napusti scenu radnje, nije postojala potreba da se označi to carstvo. Iako taj odgovor ima validnost, postoji bolji odgovor. Daću ga u sledećem poglavlju.

U svakom slučaju, vizija Danila 8 počinje sa ovnom, koji je simbolizovao Medo-Persijsko carstvo. Šta je sa jarcem koji je došao sledeći? Gavriilo kaže: „A runjavi je jarac car Grčki; i veliki rog što mu bješe među očima, to je prvi car. A što se on slomi, i mjesto njega narastoše

četiri, to su četiri carstva, koja će nastati iza toga naroda, ali ne s njegovom silom“, stihovi 21 i 22.

Grčka!

Zar to carstvo nismo videli ranije? Nije li to bila bronza lika u Danilu 2 i ris u 7. poglavlju? Prvi kralj je očigledno Aleksandar Veliki, koji je doveo carstvo do svog vrha, a četiri kralja su četiri generala koji su podelili carstvo nakon što je Aleksandar umro („slomljen“). Opet, nisu potrebne spekulacije da bi se identifikovalo to carstvo. Biblija ga imenuje za nas!

Obratite pažnju i na paralele između jarca iz poglavlja 8 i risa iz poglavlja 7. Oboje se pojavljuju nakon Medo-Persije. Ris je na leđima imao četiri ptičja krila (7:6), dok je jarac „leto“ po licu zemlje ne dodirujući zemlju (8:5). Takođe, ris je imao četiri glave (7:6), dok je jarac dao četiri roga nakon što je slomljen glavni rog (8:8).

Dakle, ovan predstavlja Medo-Persiju; jarac predstavlja Grčku. Šta je sa malim rogom, sila koja je usledila?

„A na posljedak carovanja njihova, kad bezakonici navršu mjeru, nastaće car bestidan i lukav. Sila će mu biti jaka, ali ne od njegove jačine, i čudesno će pustošiti, i biće srećan i svršivaće, i gubiće silne i narod sveti. I lukavstvom njegovijem napredovaće prijevara u njegovoj ruci, i podignuće se u srcu svom, i u miru će pogubiti mnoge, i ustaće na kneza nad knezovima, ali će se potrti bez ruke“, stihovi 23-25.

Jasno je da mali rog predstavlja strašnu silu koja se pojavljuje nakon raspada Grčke - prosperitetnu silu koja uništava Božji narod. Pre nego što identifikujemo ovu silu (što bi već trebalo da bude očigledno), primetite da je ovan, koji je simbolizovao Medo-Persiju, opisan kao „veliki“, stih 4. Jarac, koji je simbolizovao Grčku, opisan je kao „vrlo veliki“, stih 8. Ipak, snaga malog roga, koja sledi, opisana je kao „veoma veliki“, stih 9. Koji god narod predstavljao, bio je veći od dva prethodna.

U Danilu 2, posle Medo-Persije i Grčke, sledeća sila je bio Rim (paganski i papski, iako je ovde naglasak više politički nego verski), simbolizovan najtvrdim od svih metala, gvožđem. U Danilu 7, posle Medo-Persije i Grčke, došao je paganski i papski Rim, koji je simbolizovan najstrašnijom od svih zveri. U Danila 8, posle Medo-Persije i Grčke, pojavljuje se još jedna sila, veća od bilo koje od prve dve.

Ta sila, naravno, mora biti Rim!

Ranije smo videli da postoje razni metali za sile u Danilu 2: zlato za Vavilon, srebro za Medo-Persiju i bronza za Grčku. Videli smo još jedan metal za Rim: gvožđe. To gvožđe, koje je počelo posle Grčke (u nogama), proširilo se do nožnih prstiju – do kraja vremena kada će Bog uspostaviti svoje carstvo – iako je u stopalu bilo pomešano sa glinom. Poenta je da Rim dolazi posle Grčke i da se proteže do kraja, ali u drugoj fazi.

U Danilu 7, različite zveri su korišćene da predstavljaju carstva, uključujući i četvrtu zver - simbol paganskog Rima. Ipak, moć malog roga - simbol papskog Rima - je i dalje bila deo četvrte zveri. To nije bila posebna vlast. Dakle, četvrta zver, poput gvožđa u Danilu 2, nastaje posle Grčke i proteže se do vremena kraja, iako u drugoj fazi.

Isti princip postoji i sa snagom malog roga iz Danila 8. On se pojavljuje nakon Grčke (videti stih 23), ali se nastavlja sve do kraja, kada će biti „bez ruke slomljen“, baš kao što kamen koji predstavlja Božije kraljevstvo je odvaljen „bez ruku“ - simbol božanske intervencije. Poput sila u

prethodnim proročanstvima, ovaj mali rog dolazi posle Grčke i proteže se do kraja vremena.

Mali rog, dakle, simbolizuje i paganski i papski Rim jer je paganska faza počela posle Grčke, dok će se papska faza protezati do kraja. Različite faze u Danilu 8 je teže uočiti nego u prethodnim poglavljima, ali one postoje. Dr Vilijam Šea (William Shea) iz Instituta za biblijska istraživanja na Generalnoj konferenciji i dr Gerhard Hazel (Gerhard Hasel) sa seminara na Endrus univerzitetu (Andrews University) - u tomu 2 serije „Komitet za Danilo i Otkrivenje“ - obojica su pisali o paganskoj i papskoj fazi malog roga Danilo 8. Ne ulazeći sada u detalje, oni pokazuju kako prvi stihovi opisuju horizontalno širenje malog roga: kreće se preko lica zemlje. Videti stih 9. Oni veruju da se ovo zemaljsko širenje bavi paganskom fazom Rima dok je širio svoje carstvo širom sveta. Kasniji stihovi, međutim, opisuju religiozni napad, dok se sila malog roga veliča prema gore - prema nebu - protiv „poglavara vojske“ i svetinje na nebu. Ovo opisuje papsku fazu Rima jer njegov sistem uzurpira prerogative koji pripadaju samo Bogu. Mali rog ima dve faze: horizontalni napad (paganski), vertikalni napad (papski). Ovo ćemo detaljnije razmotriti u sledećem delu knjige.

Ovde je važna stvar da sila predstavljena malim rogom, koja dolazi posle ovna i jarca, simbolizuje Rim u njegovoj paganskoj i papskoj fazi, iako je ovde naglasak, kao u Danila 7, na papskoj fazi.

Zaista, primetite neke paralele između malog roga iz Danila 7 i malog roga iz Danila 8, paralele koje dokazuju da imamo posla sa istom silom.

1. Obe su opisane istim simbolom: rog.
2. Obe progone. Videti 7:21, 25; 8:10, 24. 3.
3. Obe su samo uzvišene i bogohulne. Videti 7:8, 20, 25; 8:10, 11, 25. 4.
4. Obe ciljaju Božji narod. Videti 7:25; 8:24. 5.
5. Obe imaju aspekte svoje aktivnosti ograničene proročkim vremenom. Videti 7:25; 8:13, 14.
6. Obe se prostiru do vremena kraja. Videti 7:25, 26; 8:17, 19. 7.
7. Obe su natprirodno uništene. Videti 7:11, 26; 8:25.

Jasno je da je Rim mali rog iz Danila 8.

Do sada smo u objašnjenju Danila 8 videli da je ovan Medo-Persija, jarac Grčka, a mali rog Rim. Redosled je ovakav:

Medo-Persija (ovan)

Grčka (jarc)

Rim (mali rog)

U samoj viziji, ono što je pratilo mali rog, bilo je čišćenje svetinje. U objašnjenju vizije, malog roga sledi izveštaj o čišćenju svetinje.

„A rečena utvara o danu i noći istina je; zato ti zapečati utvaru, jer je za mnogo vremena. Tada ja Danilo zanemogoh, i bolovah neko vrijeme; poslije ustah i vrših poslove careve; i čudih se utvari, ali niko ne dozna“, stihovi 26, 27. Na ovom mestu se završava 8. poglavlje.

Na prvi pogled, čini se da ovi stihovi nemaju nikakve veze sa čišćenjem svetinje iz 14. stiha. Ipak, bukvalni prevod za Danilo 8:14 glasi: „Do 2300 večera i jutra; tada će se svetinja očistiti.“ „Utvara večeri i jutra“, (stih 26) se stoga odnosi na svetinju koja se čisti. U objašnjenju, baš kao i

u samoj viziji, referenca na svetinju koja se čisti dolazi posle Rima. Nažalost, deo vizije u vezi sa čišćenjem svetinje nije objašnjen, jer Danilo 8 se završava njegovim rečima da je nije razumeo. Očigledno, jer sve ostalo u viziji Danila 8 (ovan, jarac, mali rog) je jasno objašnjen, tako da se deo vizije koji nije razumeo odnosio na svetinju koja se čisti — utvara večeri i jutra. Očigledno je sve ostalo razumeo. Poenta je da je objašnjenje Danila 8 dato u tačnom redosledu kojim je data sama vizija:

Vizija Danila 8

Rama (stihovi 3, 4)

Jarac (stihovi 5-8)

Mali rog (stihovi 9-12)

„Do dvije tisuće i tri stotine dana i noći;
onda će se svetinja očistiti. (Danilo 8:14)

Objašnjenje vizije

Medo-Persija (stih 20)

Grčka (stih 21)

Paganski/papski Rim (stihovi 23-25)

„A rečena utvara o danu i noći (nije
objašnjena) ...istina je.“ (Danilo 8:26)

U sedmom poglavlju imamo ove tri nacije – Medo-Persiju, Grčku, Rim – u tom nizu, nakon čega sledi sud na nebu. U Danilu 8, imamo – u istom redosledu kao Danilo 7 (Medo-Persija, Grčka, Rim) – te iste nacije praćene čišćenjem svetinje na nebu. Baš kao što zveri koje su paralelne jedna s drugom u vizijama predstavljaju iste sile, paralele između suda u Danilu 7 i čišćenja svetilišta u Danilu 8, dokazuju da su to isti događaj!

Danilo 7

Vavilon (lav)

Medo-Persija (medved)

Grčka (ris)

Paganski Rim (četvrta zver)

Papski Rim (mali rog)

SUD NA NEBU

Uspostavljeno Božje carstvo

Danilo 8

Medo-Persija (ovan)

Grčka (jarac)

Paganski Rim (zemaljski pokreti roga)

Papski Rim (religiozni pokreti roga)

SVETINJA OČIŠĆENA

Medved (Medo-Persija) u Danilu 7 je paralelan sa (Medo-Persija) u Danilu 8 jer se bave istom stvari. Ris (Grčka) u Danilu 7 je paralelan sa jarcem (Grčka) u Danilu 8 jer se bave istom stvari. Četvrta zver i njen rog (Rim) u Danilu 7 su paralelni sa malim rogom (Rim) u Danilu 8 jer se bave istom stvari. A sud u Danilu 7 je paralelna sa čišćenjem svetinje u Danila 8 jer se oni bave istom stvari! Sud i čišćenje svetinje su sinonimi, pojavljujući se u oba proročanstva posle Rima!

Proučavajte ova dva poglavlja dotle dok ne budete mogli jasno da vidite paralelu između suda u Danilu 7 i čišćenja svetinje u Danilu 8. To je ključna tačka. Ove paralele same po sebi dokazuju da su sud i čišćenje isti događaji, ali da li postoji još dokaza? Prethodne sile, osim što su

paralelne sa svojim parnjacima u proročkoj šemi, takođe dele neke sličnosti. Da li ideja suda ima neke sličnosti sa čišćenjem svetinje?

Naravno! Čišćenje svetinje na zemlji jednom godišnje bilo je slika suda. Hiljadama godina, od vremena šatora u pustinji do danas, Jevreji su slavili čišćenje svetinje (Jom Kipur) - Dan pomirenja - kao veliki sudnji dan. Sud, pokajanje, priznanje greha su suština Jom Kipura, Dana pomirenja. Pročitajte sledeći izveštaj iz drevnog jevrejskog izvora o Danu pomirenja, kada je svetinja očišćena:

Bog, koji sedi na svom prestolu da sudi svetu, u isto vreme sudija, zastupnik, veštak i svedok, otvara Knjige zapisa; čita se, u njemu se nalazi opis svakog čoveka. Zatrubi velika truba; čuje se tih, tih glas; anđeli se stresu govoreći: ovo je dan suda, jer ni same sluge Njegove nisu čisti pred Bogom. Kao što pastir skuplja svoje stado, terajući ih da prođu pod njegovim štapom, tako Bog čini da svaka živa duša prođe pred Njim da odredi granicu života svakog stvorenja i da unapred odredi njegovu sudbinu. . . Na Dan pomirenja zapečaćeno je ko će živeti, a ko umreti. — Citirano u Jevrejskoj enciklopediji, „Dan pomirenja“.

Iako adventističko shvatanje istražnog suda nije baš kao ovaj izveštaj, ipak je slično. Zar mi takođe ne verujemo da je to vreme suda koje uključuje knjige sa imenima (ili opisima) ljudi u njima, vreme kada se u slučajevima odlučuje za život ili smrt? Plus, pogledajte kako ovaj izveštaj deli neke od istih slika scene suda u Danilu 7, a to je istražni sud: Obe govore o Bogu, ili kao što Danilo 7 kaže, „Starac“, stih 22. Obe pominju prestole. Ovaj izveštaj govori o „Knjigama zapisa“; Danilo 7 ima „knjige“ koje se otvaraju. Obe se bave sudom. Videti stihove 10, 22, 26. Obe imaju anđeoska bića uključena u scenu suda. Danilo 7 se bavi nekom vrstom konačnog obračuna, a očigledno je da i ovaj izveštaj to radi.

U jevrejskoj misli, Dan pomirenja je poslednja šansa osobe da se pokaje za greh. Rabin Jekiel Ekstin (Yechiel Eckstein) opisuje Jom Kipur kao „našu poslednju priliku da izađemo pred Boga i zamolimo se za milosrdnu presudu“ (*Jevreji i judaizam* [Word Books: Wako, Texas, 1984], str. 125).

Na Dan pomirenja Jevreji se pozdravljaju hebrejskom frazom koja u osnovi znači „Neka budete zapečaćeni u Knjizi života zauvek“.

U svojoj kancelariji imam molitvenik za Dan pomirenja, koji je ispunjen molitvama kojima se pobožni Jevreji mole tokom velikih svetih dana Jom Kipura. Koje su neke od molitvi koje se mole tokom ovog vremena? „Opravdaj nas u presudi... O ućutkaj tužioca [Sotonu] i dozvoli advokatu da zauzme njegovo mesto... i kao posledica njegovog zastupanja, izjavi, ja sam oprostio... Izbriši prestupe ljudi koji su spaseni [Izrael]... On, Starac, sedi kao Sudija... U knjizi života, blagoslova, mira i dobrog izdržavanja neka nas se sećaš i neka nas Ti zapečaćuješ.“

Zapečaćen! Knjiga života! Poslednja prilika za pokajanje! Ko će živeti, a ko će umreti! Sudnji dan! Knjige zapisa! Opravdaj nas na sudu! Ućutkaj tužioca! Izbriši prestup!

Ovaj koncept Dana pomirenja odgovara upravo onome što su adventisti godinama podučavali o istražnom sudu. Nije čudo, dakle, da su sud u Danilu 7 i čišćenje svetinje u Danilu 8 paralelni. Oni su ista stvar.

Takođe, videli smo u našem proučavanju Danila 7 da je Medo-Persija prestala da postoji oko 331 pre Hrista. Ako je prestala 331. pre Hrista u Danilu 7, onda je očito da ista sila se završava u isto vreme u Danilu 8 – 331. pre Hrista. Sledeća je došla Grčka, koja se u Danila 7 završila 168. pre

Hrista. Očigledno je da se Grčka u Danila 8 završila 168. pre Hrista takođe. Posle Grčke došao je Rim, koji je u Danilu 7 prikazan do 1798. Očigledno, ista sila, sada prikazana u Danila 8, prikazana je do 1798. godine. Posle 1798. godine u Danilu 7 došao je sud na nebu, što je ista stvar kao i čišćenje svetinje u Danilu 8. Oba ova događaja - sud i čišćenje svetinje - koji se pojavljuju nakon ove faze Rima, morali su se desiti posle 1798.

Zaista, pošto se sud na nebu dogodio posle 1798, onda je i čišćenje svetinje moralo da se desi tada takođe. Očigledno su počeli u isto vreme jer su ista stvar. Stoga se čišćenje svetinje dešava posle 1798. godine!

Obratite pažnju na tabelu:

Danilo 7	Danilo 8
Vavilon	539. pre Hrista
Medo-Persija (medved)	Medo-Persija (ovan) 331. pre Hrista
Grčka (ris)	Grčka (jarac) 168. pre Hrista
Rim (zver/rog)	Rim (mali rog) 1798. naše ere
SUD NA NEBU	SVETINJA OČIŠĆENA

Posle Medo-Persije (331. pre Hrista) došla je Grčka. Posle Grčke (168. pre Hrista.) došao je Rim. Posle ove poslednje faze Rima (1798. naše ere) dolazi svetinja koje se čisti!

Videli smo da je vizija iz Danila 8 bila za „vreme kraja“, a svetinja koje je očišćena došlo je na kraju vizije. Očigledno, jedina svetinja na koju bi se moglo odnositi je svetinja na nebu (tako živo prikazana u poslanici Jevrejima) jer nije postojala nijedna druga svetinja. Poslednja je uništen više od 1700 godina pre završetka te faze Rima 1798. godine, a čišćenje je moralo da dođe posle tog datuma. Zanimljivo je primetiti da vekovima pre adventizma, Jevreji su verovali u svetinju na nebu. Talmud, Midraš, i drugi drevni jevrejski izvori govore o „svetinja na nebu“ i o „hramu na nebu“. Oni su čak verovali da je Mihailo bio prvosvešteniku koji je služio u toj nebeskoj svetinji. nebesko svetilište posredujući u ime Božjeg naroda protiv optužbi đavola! Jevrejska enciklopedija kaže: i „Rabini govore o Mihailu (Metatronu) kapetanu nebeske vojske, kao prvosvešteniku koji prinosi žrtvu u gornjem hramu.“ („Angelology“) Jedan stari jevrejski izvor piše: „Mihailo i Samael [Sotona] stoje ispred božanskog prisustva; Sotona optužuje, dok Mihailo ukazuje na Izraelove vrline“ (Midrash Rabbah on Exodus, Soncino ed., tom I, str. 222).

Pažljivo proučite paralelne događaje iz Danila 7 i 8. Pročitajte poglavlja u ovoj knjizi više puta, zajedno sa Danila 7 i 8, dok ne vidite kako se sile u Danilu 7 i 8 ređaju, da su sud Danila 7 i čišćenje svetinje Danila 8 sinonimi, i da se to mora dogoditi nakon 1798.

Hajde da ponovo pogledamo:

1. Sud Božjem narodu se dešava posle krsta, ali pre drugog dolaska
2. Sud Božjem narodu, prikazan u Danilu 7, dešava se posle 1798.
3. Sud Božjem narodu u Danila 7 paralelan je sa čišćenjem svetinje u Danilu 8. To su isti događaji.
4. Čišćenje svetinje, dakle, mora se desiti posle 1798. godine.

Precizirali smo da se čišćenje svetinje iz Danila 8:14 desilo posle 1798. I mada smo bliže 1844. godini, Danilo 7 i 8 još ne daju tačan datum. Danilo 9. će dati odgovor.

Šesto poglavlje

Pre nego što se pozabavimo Danilom 9, zapamtite da se Danilo 2 sastojao od proročkog sna i potpunog objašnjenja tog sna, da se Danilo 7 sastojao od proročke vizije i potpunog objašnjenja te vizije; i da se Danilo 8 sastoji od vizije, ali samo delimičnog objašnjenja te vizije. Ovan, jarac i mali rog su bili prilično dobro objašnjeni. Jedino što nije objašnjeno bila je vizija 0 2300 večeri i jutara u vezi sa čišćenjem svetinje.

Danilo 9, međutim, nema viziju, već samo objašnjenje dato na kraju poglavlja.

Dakle, imamo Danila 2 - san, potpuno objašnjenje. Danilo 7- vizija, potpuno objašnjenje. Danilo 8 - vizija, delimično objašnjenje. Danilo 9 - samo objašnjenje.

Šta je Danilo 9 objasnio?

Najveći deo Danila 9 sastoji se od Danilove molitve za oslobođenje Izraela. Molitva je ispovest, pokajanje i poziv na oprostaj. „O Gospode, Bože veliki i strašni, koji držiš zavjet i milost onima koji te ljube i drže zapovijesti tvoje; Zgriješismo i zlo činismo i bismo bezbožni, i odmetnusmo se i odstupismo od zapovijesti tvojih i od zakona tvojih“, stihovi 4, 5. Molitva je molba Bogu da „neka se odvrati gnjev tvoj i jarost tvoja od grada tvojega Jerusalima, svete gore tvoje“, stih 16.

Važna stvar u vezi sa ovom molitvom je da Danilo nikada ne traži nikakvo objašnjenje. Nigde ne pita Boga, zašto se ovo ili ono dogodilo? Danilo zna zašto se sve dogodilo: „jer sa grijeha naših i s bezakonja otaca naših Jerusalem i tvoj narod posta rug u svijeh koji su oko nas“, stih 16.

U molitvi nije postavljao pitanja. Nije tražio objašnjenja. Poslednji put kada smo videli Danila da nešto ne razume bilo je na kraju 8. poglavlja, u vezi sa vizijom čišćenja svetinje.

Šta se dalje dešava?

„Dok još govorah moleći se, onaj čovjek Gavriilo, kojega vidjeh prije u utvari, doletje brzo i dotače me se o večernjoj žrtvi“, stih 21.

Ko dolazi? Gavriilo. Poslednji put kada smo videli Gavrila bilo je u Danilu 8. Zaista, Danilo se vraća na viziju u kojoj je video Gavrila, kome je rečeno da „kaži ovome utvaru“, Danilo 8:16. Gavriilo, međutim, nije završio objašnjenje vizije u Danilu 8.

U ovom trenutku brz pogled na jevrejski je od velike pomoći. U jevrejskom iz Danila 8 i 9, dve različite reči se koriste za reč prevedenu kao vizija. „Treće godine carovanja Valtasarova pokaza se meni Danilu utvara [*hazon*]“, Danilo 8:1. Sledeći stih kaže: „I vidjeh u utvari [*hazon*]“. Reč *hazon* se odnosi na celokupnu viziju Danila 8.

Ipak, kada je Danilo posebno govorio o delu koji se odnosi na 2300 dana i čišćenje svetinje, koristi se druga reč za viziju. „A rečena utvara [*mareh*] o danu i noći istina je... i čudih se utvari, ali niko ne dozna“, stihovi 26, 27. Reč *mareh* dolazi od korena jevrejske reči *ra'ah*, što znači „videti“. Ponekad se prevodi kao *pojavljivanje*.

U svakom slučaju, dve različite reči za viziju se koriste u Danilu 8 - *hazon*, koja se odnose na celu viziju tog poglavlja; i *mareh* koja se posebno odnosi na 2300 dana. Ove dve reči takođe se pojavljuju u Danilu 9.

„Dok još govorah moleći se, onaj čovjek Gavriilo, kojega vidjeh prije u utvari, ... nauči me i govori sa mnom i reče: Danilo, sada izidoh da te urazumim“, stihovi 21, 22.

Ovde Danilo upućuje na Gavriila, anđela kojeg je video u *hazon-u*, ili celoj viziji, iz prethodnog poglavlja. Zapamtite, takođe, da nigde u Danilovoj molitvi on nije tražio „veštinu i razumevanje.“ Poslednji put kada mu je bilo potrebno razumevanje bilo je u vezi sa 2300 dana Danila 8, a u Danilu 9 sada Gavriilo obećava da će mu dati „veštinu i razumevanje.“

Sada, primetite konkretan deo vizije Danila 8 na koji mu Gavriilo ukazuje u ovom stihu. „U početku molitve tvoje izide riječ, i ja dođoh da ti kažem, jer si mio; zato slušaj riječ, i razumij utvaru. [*mareh*]“, stih 23.

Kakva *mareh*? Očigledno, *mareh* od 2300 dana koji nije razumeo u prethodnom poglavlju. Ne bi moglo biti ništa drugo nego referenca na *mareh* od 2300 dana! Imamo istog tumača anđela kao u viziji Danila 8, na koju se sam Danilo poziva kada se Gavriilo pojavljuje. Gavriilo tada obećava da će Danilu dati razumevanje, a jedina tačka za koju Danilo nije imao razumevanja odnosila se na *mareh* od 2300 dana. A onda ga anđeo posebno upućuje nazad na *mareh* i kaže Danilu „slušaj riječ, i razumij.“

Jasno je da je Gavriilo došao da da objašnjenje za 2300 dana koje nije bilo dato u prethodnom poglavlju.

Takođe, kakav je tip proročanstva bio *mareh* iz Danila 8:14? „Do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti.“ Bilo je to vremensko proročanstvo. U Danilu 9, nakon što je Gavriilo ukazao Danilu na proročanstvo od 2300 dana, šta je sledeće što on kaže? „Sedamdeset je nedjelja određeno tvome narodu“, stih 24. Sedamdeset nedelja? Kakvo je to proročanstvo? Naravno, baš kao i *mareh* na koji se odnosi, i to je *vremensko* proročanstvo!

Još i više veza postoji između dva poglavlja, i mi ćemo ih pogledati u drugom delu knjige. Sada je ključna stvar da se vidi da je objašnjenje Danila 9 zaista objašnjenje 2300 dana – *mareh* Danila 8 koje Gavriilo ranije nije objasnio.

Pogledajmo sada samo objašnjenje. Prvi red počinje: „Sedamdeset je nedjelja određeno tvome narodu.“ Oni koji se protive našoj poruci tvrde da je prevod ovde tačan - da je sedamdeset nedelja „određeno“. Adventisti tvrde da doslovno značenje korena reči *chatak*, znači „odseći“, i stoga je sedamdeset nedelja odsečeno od 2300 dana. Koji prevod je najtačniji?

Nažalost, reč *chatak* se ne koristi nigde drugde u Bibliji, tako da ne možemo da uporedimo upotrebu. Međutim, postoje i druge uobičajenije reči za *dekret* ili *određeno*, ali iz nekog razloga Danilo nije koristio nijednu od njih, umesto toga je izabrao ovu nejasnu reč. Iako se *chatak* ne pojavljuje nigde drugde u Bibliji, ova reč se pojavljuje mnogo puta u Mišni, jevrejskom biblijskom komentaru sastavljenom u prvim nekoliko vekova nove ere. Iako nije identičan biblijskom jevrejskom jeziku, jevrejski u Mišni je sličan, a od dvanaest puta koliko se glagol *chatak* koristi - deset puta se odnosi na sečenje delova životinja prema zakonima o ishrani. Od

devetnaest puta kada je upotrebljen u imeničkom obliku, samo jednom je upotrebljen sa idejom dekreta. Ostalih osamnaest puta znači „ono što je odsečeno“.

Strongov Konkordans daje primarni značenje korena ove reči kao „odseći“. U Vitingovom (Whitting) prevodu je to prevedeno kao „odsečeno“. Standardni jevrejski leksikograf Gesenius ga definiše kao „odseći“ Haldejsko-rabinski rečnik Stociusa definiše kao „odseci, odrezati, iseci na komade, iseci ili urezati, odseći“. Najranija verzija Vulgate i Septuaginte definišu glagol kao „odsecanje“. Teodocijanova verzija Grčkog Danilovog prevoda ga prevodi kao „odsečen“. Čak i više prevoda koriste „odseći“, ali bi već trebali da shvatimo poentu: „odsečen“ je tačan prevod.

Dakle, vremensko proročanstvo o sedamdeset sedmica je odsečeno. Međutim, mora biti odsečeno od nečega, a jedino što je moguće je da je odsečeno većeg vremenskog proročanstva o 2300 dana iz prethodne vizije na koju Gavrilu upućuje Danila.

Hajde da na brzinu pogledamo proročanstvo o sedamdeset nedelja. O tome je mnogo pisano u okviru adventizma, i svi bi trebali biti upoznati sa tim.

Sedamdeset je nedelja određeno [odsečeno] tvome narodu i tvome gradu svetom da se svrši prijestup i da nestane grijeha i da se očisti bezakonje i da se dovede vječna pravda, i da se zapečati utvara i proroštvo, i da se pomaže sveti nad svetima, stih 24.

Objašnjenje počinje sa periodom od sedamdeset nedelja datim Izraelu da bi postigao određene ciljeve. I ovde primenjujemo princip dan-godina, a u sledećem odeljku ću pokazati zašto ovde *mora* da funkcioniše princip dan-godina, inače proročanstvo uopšte ne bi imalo smisla.

Primenjujući dan za godinu, sedamdeset nedelja daje 490 dana, ili godina. Dakle, Jevrejima je dato 490 godina da se dovedu u red. Pogledajte grafikon ispod.

70 nedelja ili 490 godina je „odsečeno“ tvom narodu



Ali pitanje je, 490 godina od kada?

Zato znaj i razumij: otkad izide riječ da se Jerusolim opet sazida do pomazanika vojvode biće sedam nedjelja, i šezdeset i dvije nedjelje da se opet pograde ulice i zidovi, i to u teško vrijeme, stih 25.

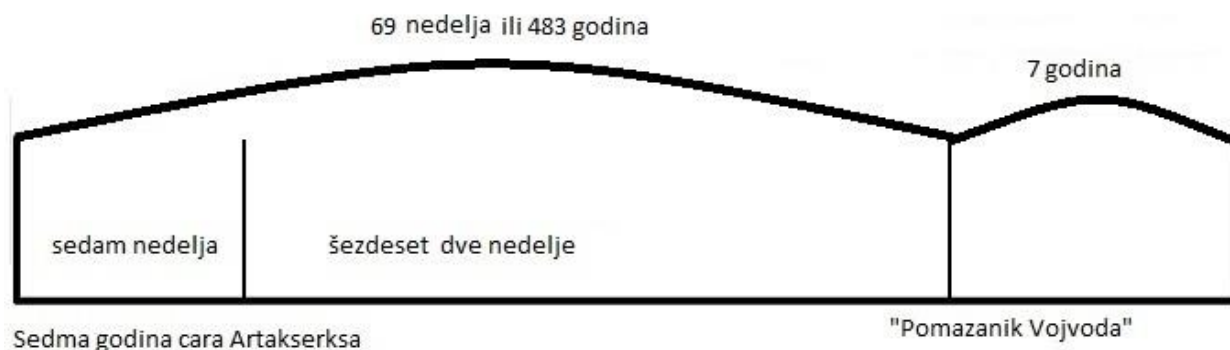
Ovaj sledeći stih daje početnu tačku proročanstva. On kaže da od „otkad izide riječ da se Jerusolim opet sazida do pomazanika vojvode biće sedam nedjelja, i šezdeset i dvije nedjelje“, ili 69 nedelja. Ovde imamo 69 obračunatih od 70 nedelja. Dakle, od vremena naredbe da se obnovi

i sazida Jerusolim, koji su Vavilonci uništili, do dolaska Mesije, za koga znamo da je Isus, trebalo bi da prođe 69 proročkih nedelja, ili 483 godine, koristeći princip dan-godina. Ono što taj stih kaže, dakle, jeste da će od naredbe da se obnovi i ponovo izgradi Jerusolim do Isusa Mesije, biti 483 godine (pogledajte tabelu ispod).



Šta je sa naredbom da se obnovi i ponovo izgradi Jerusolim? Mnogi tumači Biblije, uključujući neadventiste, stavljaju tu odluku „sedme godine cara Artakserksa“, (Jezdra 7:7).

Prihvaćeno je da taj datum počinje u vladavini Medo-Persije, kao što i vizije Danila 8 počinju sa Medo-Persijom. Tu je i još jedan razlog zašto Danilo 8 nije počeo sa Vavilonom: Bog je želeo da naglasi Medo-Persiju kao polaznu tačku proročanstava Danila 8 i Danila 9.

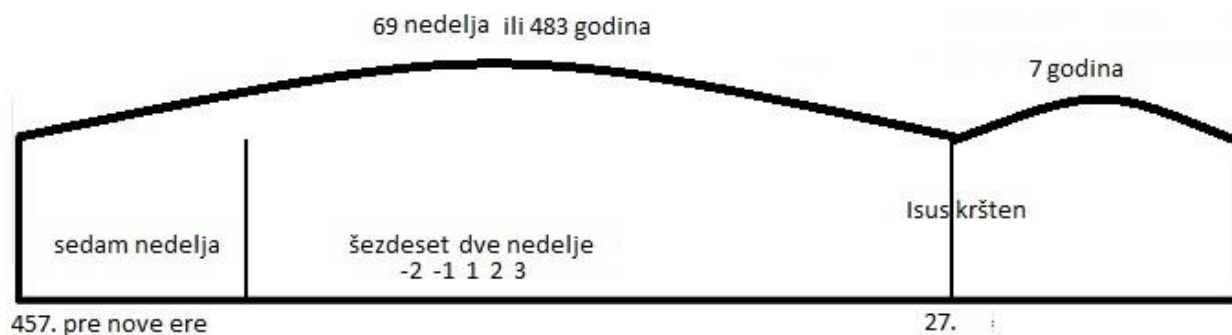


Koje godine je počela Artakserksova vladavina?

Velika debata u naučnom svetu oko njegove sedme godine je između 457. ili 458. pre Hrista. Neki kažu 457., neki 458., u zavisnosti od toga koju vrstu kalendara veruju da su Jevreji koristili. Hronologija Jezdre 7, koju su napisali Horn i Vud (The Chronology of Ezra 7, Horn, Wood), dokazala je da je upotrebom brojnih drevnih izvora, da su Jevreji koristili kalendar od jeseni do jeseni, računajući godine vladavine Artakserksa, stavljajući tako njegovu sedmu godinu u 457. Zaista, oni su taj datum čvrsto uspostavili. Čak i danas, mnogi neadventisti prihvataju 457. kao sedmu godinu Artakserksa, koristeći kalendar od jeseni do jeseni za Jevreje.

Ako zatim dodamo 483 godine na 457. pre naše ere, dolazimo do 27. naše ere. (Podsetimo se, mi koristite kalendar koji nema nultu godinu, kao što se to radi sa običnim skup brojeva, tj. -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3. Umesto toga kalendar ide -3, -2, -1, 1, 2, 3. Ovo će vas dovesti na kalendaru do 27. godine nove ere, a ne 26. godine, kao što biste dobili ako biste izbegli tu dodatnu nultu godinu.)

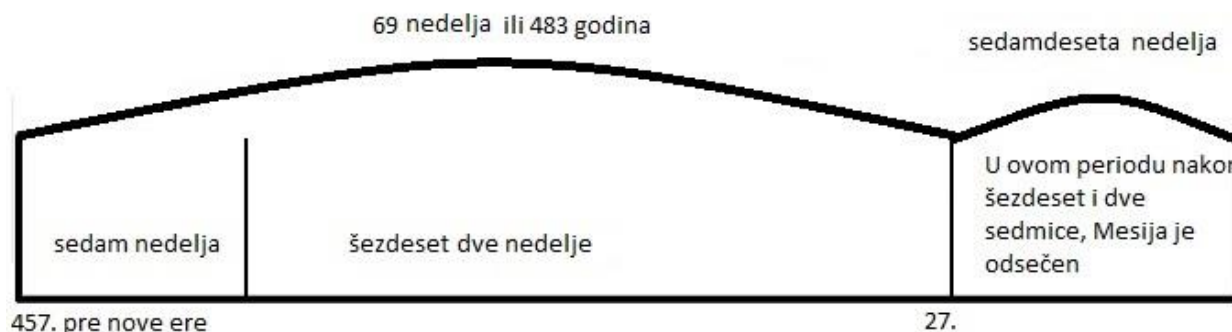
Dakle, od naredbe za obnovu i ponovnu izgradnju Jerusolim (457. pre naše ere) do prvog Isusovog dolaska, bilo bi 483 godine, a to je do 27. naše ere. Znamo da je 27. naše ere Isus kršten. Zatim je započeo svoju službu.



Sledeći stih glasi:

A poslije te šezdeset i dvije nedjelje pogubljen će biti pomazanik i ništa mu neće ostati; narod će vojvodin doći i razoriti grad i svetinju; i kraj će mu biti s potopom, i određeno će pustošenje biti do svršetka rata, stih 26.

Na jevrejskom stoji da posle „šezdeset i dvije nedjelje“ Mesija će biti odsečen. Taj period se završava 27. godine nove ere. Negde posle 27. godine nove ere - tokom sedam godina koje čine sedamdesetu nedelju, Mesija će biti odsečen, za šta znamo da se dogodilo.



Poslednji stih ovog poglavlja se posebno bavi sa sedam godina sedamdesete nedelje proročanstva:

I utvrdiće zavjet s mnogima za nedjelju dana, a u polovinu nedjelje ukinuće žrtvu i prinos; i krilima morskim, koja pustoše, do svršetka određenoga izliće se na pustoš, stih 27.

Kaže da će sredinom te poslednje nedelje, ili sedam godina, učiniti da prestanu žrtve i prinosi. Usred te poslednje nedelje, što je tri i po godine - 31. godine - znamo da je Isus bio razapet (vidi sledeću tabelu). U tom trenutku ceo sistem žrtvovanja je prestao da ima značaj. Iako su Jevreji nastavili da prinose žrtve za sledećih četrdeset godina, žrtve nisu značile ništa Bogu. Kada su vođe ubile Stefana 34. godine naše ere, to je okončalo utvrđivanje „zavjeta s mnogima za nedjelju dana.“ Zaista, ta smrt je zapečatila zvanično odbacivanje Isusa od strane Izraela, čime je prekinut zavetni odnos sa Bogom koji je čitava nacija imala vekovima. Taj kraj je došao 34. godine, poslednja godina proročanstva o sedamdeset sedmica (vidi sledeću tabelu).



Opet, vratite se i proučite proročanstvo o sedamdeset sedmica u detalje. Crkva je napravila brojne studije o Danila 9. Svi bi trebali biti upoznati sa tim. Sada je, međutim, važno videti da proročanstvo od sedamdeset nedelja, za razliku od proročanstva o 2300 dana o kome se do sada govorilo, ima početak i kraj. Taj početak je bio 457. godine pre nove ere; kraj je bio 34. godine nove ere.

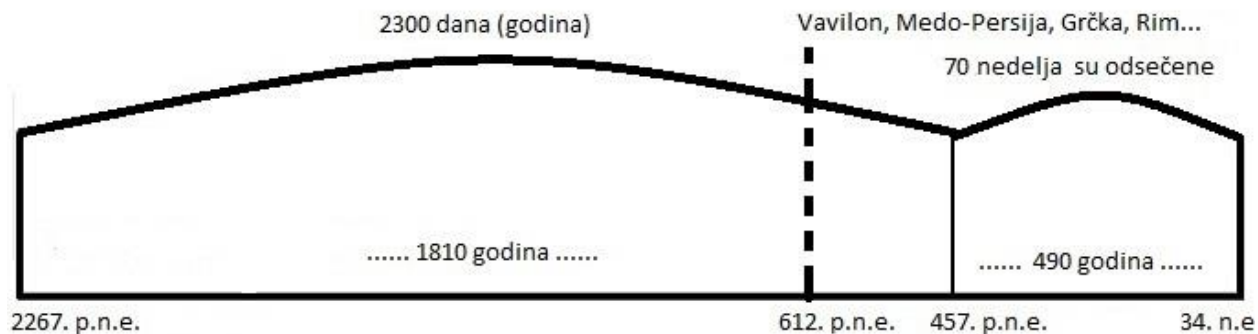
Hajde da pogledamo: videli smo da je 2300 dana Danila 8 bio jedini deo koji Gavriilo nije objasnio. U Danilu 9, nema vizije, samo objašnjenje. Gavriilo, isti anđela koji je bio tumač u Danilu 8, dolazi kod njega da mu ponudi objašnjenje, a jedino mesto gde smo poslednji put videli Danila da treba objašnjenje bilo je 2300 dana Danila 8. Gavriilo ga zatim upućuje nazad, konkretno na *mareh* od 2300 dana, vremensko proročanstvo, a zatim mu daje drugo vremensko proročanstvo, sedamdeset nedelja, za koje kaže da je „odsečeno“. Očigledno, to se mora odvojiti od 2300 dana.

Ovde imamo posla sa dva vremenska elementa: dužim od 2300 dana, koji sam po sebi nema početnu i krajnju tačku i kraćim, 70 nedelja, koje su imale definitivnu početnu i krajnju tačku.

2300 dana
... ----- ...
457. pre nove ere ----- 34. Nove ere

Sedamdeset nedelja, koje počinju 457. pre Hrista, odsečeno je od većih 2300 dana. Neko mi je jednom rekao: „Vidim kako su te nedelje odsečene od 2300 dana, ali zašto ne odsečemo od kraja 2300 dana, a ne od početka?“

Grafikon ispod pokazuje šta se dešava ako ga odsečemo od kraja, a ne od početka:



Sa ovim tumačenjem javljaju se dva velika problema: vreme od 2300 dana bi se završilo 34. godine nove ere, stavljajući početak vremenskog perioda u 2267. godinu pre nove ere, što je datum koji je daleko od bilo čega drugog što smo do sada proučavali. Videli smo da je Vavilon prva nacija u našim proročkim studijama. Ako odsečemo sedamdeset nedelja od kraja, početak 2300 dana bi počeo 1600 godina pre Vavilona - očigledno van vremenskog okvira bilo čega o čemu se bavimo u ovim proročanstvima.

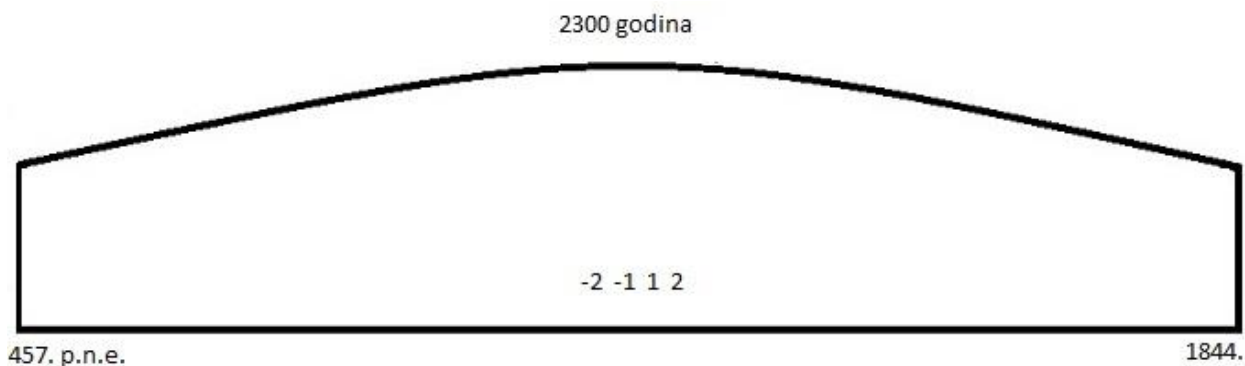
Ali što je još važnije, odsecanje od kraja bi dovelo do čišćenja svetinje 34. godine nove ere. A videli smo iz naših prethodnih studija, do čišćenje svetinje mora doći nakon 1260-godišnjeg perioda malog roga, koji se završio 1798. Datum 34. posle Hristu za čišćenje svetinje ne odgovara. Plus, Danilo tri puta kaže da je vizija u Danilu 8 za vreme kraja, a 34. nove ere nije blizu vremena kraja. Jedina druga alternativa je, dakle, da se odseče od logičnog mesta: početka 2300 dana (pogledajte sledeći grafikon).



Pogledajte šta dobijate! Ako počnete sa prvih 490 godina od 2300 godina (opet koristeći princip dan-godina) i dođemo do 34. nove ere, a zatim dodate preostalih 1810 godina od 2300, dobićete 1844!

Ili, ako dodate 2300 godina direktno 457. pre nove ere (zapamtite da izbrišete nultu kalendarsku godinu), dobijate takođe 1844!

Kako god uradite, datum dolazi do 1844. godine!



Obratite pažnju i na to kako 1844. odgovara našim kriterijumima za sud: (1) Dolazi posle krsta; (2) Dolazi posle 1798; (3) Dolazi pre drugog dolaska.

Shvatite, takođe, da adventisti nisu bili jedini koji su povezali 2300 dana Danila 8 i sedamdeset nedelja Danila 9. Brojni tumači Biblije su ih povezivali godinama. Na primer, episkop Danijel Vilson (Daniel Wilson) (1778-1858) je 1836. godine je napisao: „Stoga sedamdeset nedelja koje počinju davanjem ove zapovesti; 2300 dana prethodne vizije, takođe počinju u isto vreme, jer vizije su jedna“ (citirano u LeRoy Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers*, tom III, str. 620). Vilson je stavio kraj 2300 dana u 1847.

Čak i kada bi ljudi raspravljali o datumu iz 457. pre nove ere, oni ne mogu da budu predaleko od onoga što je tačno jer je ovo proročanstvo zasnovano na Isusu. Ako bi neko koristio druge brojeve za samo nekoliko godina razlike, kao što je to uradio Vilson, ipak bi morao da dođe do čišćenja svetinje u 1840-ih! Ako bi neko postavio datum početka proročanstva od 70 nedelja za trideset, pedeset ili sto godina drugačiji od 457. pre Hrista, on bi morao da stavi Isusov život ili trideset, pedeset ili sto godina od datuma kada je poznato da je On živeo. Isusov život je naša sigurnost da je proročanstvo tačno. On čini osnovu za to. Proročanstvo je sigurno koliko i sam Isus.

Vratite se na početak ove knjige i zajedno sa vašom Biblijom, proučite sekvencu carstva iz Danila 2. Nakon toga proučite Danilo 7 i sekvencu događaja u tom poglavlju. Proučite identitet malog roga. Vidite kako sud na nebu dolazi posle sile malo groga.

Ponovo proučite sekvencu događaja u Danilo 8. uključujući i čišćenje svetinje. Pogledajte tabelu iz petog poglavlja ove knjige, koji pokazuje kako su sud na nebu i čišćenje svetinje paralelni događaji, koji moraju da se dese nakon 1798.

Pogledajte kako u Danilu 8 *mareh* od 2300 „večeri i jutro“ nije objašnjeno, a zatim pregledajte vezu između poglavlja 8 i 9. Isti anđeo tumač ga upućuje nazad na prethodnu viziju, posebno na *mareh* od 2300 dana - vremensko proročanstvo - i obećava da će mu dati razumevanje. Zatim mu daje drugo vremensko proročanstvo, manje, i kaže da je „odsečeno.“ Pregledajte dok ne vidite da je jedino mesto od koga bi moglo da se odseče je početak 2300 dana.

Proučite sedamdeset nedelja. Pogledajte kako počinje proročanstvo od 2300 dana, a zatim proučavajte dok ne vidite da se 2300 dana mora završiti 1844. Pročitajte prvi deo ove knjige više

puta, zajedno sa vašom Biblijom, sve dok sami ne budete mogli da to objasnite. Ne možete zaista to da razumete sve dokle sami ne možete da to objasnite.

Još jedna poslednja poenta. Proročanstvo o sedamdeset nedelja je nesumnjivo najmoćnije mesijansko predskazivanje u Bibliji. Bez sumnje, to dokazuje Isusovo mesijanstvo. Nijedno drugo proročanstvo nije bilo tako proučavano, tako raspravljano, tako kontroverzno. Jasno - više od bilo kog drugog proročanstva - ono dokazuje da je Isus Mesija. Ipak, sedamdeset nedelja - najmoćnije i najvažnije mesijansko predviđanje - samo je deo proročanstva od 2300 dana! Očigledno, dakle, 2300 dana mora biti presudno, inače i ne bi bilo tako blisko povezano sa tako važnim proročanstvom kao što je sedamdeset nedelja.

Zapamtite takođe, da drevni Izrael nije bio spreman za prvi dolazak jer, između ostalih razloga, nisu razumeli prvi deo proročanstva od 2300 dana: 70 sedmica, što je bila sadašnja istina za njihovo vreme . Mi sami ne bismo bili spremni za Isusov drugi dolazak jer, između ostalog, ne razumemo drugi deo tog proročanstva od 2300 dana: čišćenja svetinje - sadašnja istina za naše vreme.

Drugi deo: Odgovori n primedbe

Sedmo Poglavlje

U ovom trenutku, ako ste pročitali i ponovo pročitali materijal, trebalo bi da budete u mogućnosti da održite biblijsku temu o 1844. Pre ili kasnije, međutim, naići ćete na uobičajene argumente protiv istražnog suda iz 1844. godine. Ovaj deo se bavi glavnim primedbama.

Jedan argument protiv adventističkog shvatanja Danila 8:14 uključuje vezu osmog poglavlja sa levitskom svetinjom. Ljudi tvrde da nismo u pravu kada povezujemo Danila 8 sa službom u svetinji, da grešimo kada vidimo čišćenje svetinje u Danilu 8 kao ispunjenje tipičnog čišćenja svetinje iz 3. knjige Mojsijeve.

Da li je ovaj argument validan ili postoje veze između Danila 8 i levitske svetinje?

Danilo 7 se odnosi na lava, medveda, risa, kao i na četvrtu zver - sve nečiste životinje. Kakve su životinje u Danilu 8? Ovan i jarac. Ne samo da su čiste životinje, one su životinje povezane sa svetinjom. I ne samo da su životinje povezane sa svetinjom, one su životinje koje se koriste u službi Dana pomirenja. Vidi 3. Mojsijeve 16. glava!

Iako ove životinje koje se koriste u svetinji ne dokazuju da se Danilo 8 odnosi na levitski zakonik, to nagoveštava vezu. Ključne veze između Danila 8 i 3. Mojsijeve knjige nalaze se u jeziku Danila 8, koji sadrži reči koje se odnose na službu svetinje.

Danilo 8:11, na primer, ima slike svetinje. „I naraste dori do poglavara toj vojsci, i uze mu svagdašnju žrtvu, i sveti stan njegov obori.“

Jevrejska reč za „stan“, *makon* (takođe prevedeno *temelj*) koristi se u Starom zavetu sedamnaest puta, od kojih se četrnaest direktno odnosi na svetinju. U dva od preostala tri povezana je sa prestolom Božijim, što ukazuje na vezu sa svetinjom. Videti 2. Mojsijeva 15:17; 1. Carevima 8:13; 2. Dnevnika 6:2; Isaija 18:4.

Onda je tu i sama reč „svetinja“! Sam taj termin povezuje ovo poglavlje sa 3. Mojsijevom. U 11. stihu, reč je prevedena sa *mikdash*, uobičajenog izraza za zemaljsku svetinju u celom Starom zavetu. U nekim odlomcima to se odnosi i na Božje nebesko prebivalište. Vidi Psalam 68:35; 96:6.

U Danilu 8:14 - „do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti“ - reč za svetinju, *kodesh*, takođe povezuje ovo poglavlje sa levitskom službom. Ta reč se može odnositi na celu svetinju, sveto mesto ili svetinju nad svetinjama. *Kodesh* se koristi u celoj 3. Knjizi Mojsijevoj 16. glava, gde treba *kodesh*, svetinju, očistiti.

Vojska, koji se nalazi u stihovima 11 i 12, dolazi od reči *saba*, što znači „armija“, iako je u kontekstu svetinje reč korišćena u odnosu na delo Levita, onih koji su služili u zemaljskoj svetinji (ponekad prevedeno „služba“). Videti 4. Mojsijevu 4:3, 23, 30; 8:24.

Reč za svagdašnju u 11. stihu, *tamid*, ima jake veze sa svetinjom. Većina prevoda to naziva „svakodnevnom žrtvom“ jer reč *tamid*, u odnosu na službu svetinje, se koristi sa dnevnom žrtvom (iako reči *žrtva* nema u originalnom tekstu) koja se prinosila svakog jutra i večeri. Videti 2. Mojsijeva 29:38, 42. Ponekad se ta reč prevodi kao *neprekidno* ili *uvek*. Jedan deo Talmuda se zove *Tamid* i bavi se „svim propisima za prinošenje redovnih dnevnih žrtava“.

Reč *tamid* se takođe koristi za svakodnevne hlebove (videti 2. Mojsijeva 25:30) u prvom delu svetinje. Koristi se za svetiljke u prvom delu, koje su gorele (*tamid*) uvek pred Gospodom. Videti 2. Mojsijeva 27:20. *Tamid* se odnosi na upotrebu tamjana u prvom delu svetinje. Videti 2. Mojsijeva 30:8. U 3. Mojsijevoj 6:13, *tamid* se odnosi na vatru na oltaru za žrtve paljenice - vatru koja je trebalo da neprestano gori na oltaru i nikada da se ne gasi.

Jasno je da reč *tamid* ima veze sa svetinjom. Ipak, primetite da se ta reč koristi samo u vezi sa službom u prvom delu svetinje. Nikada se ne koristi u odnosu na drugi deo, gde se sud odvija. *Tamid* govori samo o prvom delu. Uskoro će se videti značaj ove tačke.

Reč za „uzeti“ u 11. stihu, je iz korena reči *rum*, a koristi se u vezi sa svetinjom. Iako sam reč *rum* (kao koren) znači „podići“, u kontekstu svetinje, posebno kada se koristi u obliku uzročnog glagola, kao što je to u Danila 8:11, to znači „oduzeti.“ Na nekoliko mesta u 3. Mojsijevoj knjizi, *rum*, često u uzročnom obliku, preveden je, „oduzet“, kako je prevedeno u Danila 8:11. Videti 3. Mojsijeva 2:9; 4:8, 10, 19. Koristi se u vezi sa „odnošenjem“ leševa životinja u službi žrtvovanja.

U ovom trenutku smo dokazali da se lingvistički Danilo 8 može povezati sa službom svetinje. Ali gledajući tačno šta se dešava u nekim od ovih stihova, možemo uspostaviti još veće veze.

Ranije smo videli da se Danilo 8 bavio Medo-Persijom i Grčkom. Sila malog roga, koja se pojavljuje sledeće u 9. stihu, počinje kao paganski Rim, koji „naraste vrlo velik prema jugu i istoku i prema krasnoj zemlji“. Ovde vidimo horizontalnu ekspanziju po zemlji, što je učinio paganski Rim, što se savršeno uklapa u proročanstvo.

U stihovima od 10 do 12, radnje malog roga se pomeraju nagore i poprimaju religiozni oblik. On se veliča do Poglavarstva vojske, oduzima „svagdašnju“, obara „istinu“, čak „sveti stan njegov obori“. Ovde je papska faza malog roga i njegovog napada na jevanđelje. Ali kako bi, na primer, papstvo moglo da „obori“ mesto ili temelje nebeske svetinje (mora biti nebeska jer papstvo nije postojalo u vreme zemaljske)? Očigledno, papstvo nije ušlo u raj i fizički napalo svetinju. Umesto toga, kroz svoj sistem mise, sveštenstva, ispovesti, posredovanja, itd. - koji je krivotvorina života, smrti i prvosveštenečke službe Isusa („Poglavarstva vojske“) - temelj Hristovog rad na nebu je izgubljen ili, u izvesnom smislu, „zbačen“.

Zamislite da Radio Slobodna Evropa emituje „Pisano je“ u istočnoevropski blok¹. Radio talasi pulsiraju kroz vazduh, ali pre nego što stignu do prijemnika, vlade šalju signale ometanja koji blokiraju talase. Ljudi na terenu ništa ne primaju, ništa ne čuju i ne znaju ništa o istinama koje je program imao za njih. U izvesnom smislu, osnova - suština - poruke je izgubljena, oduzeta ili „odbačena“. Ovaj isti princip važi i za papsko mešanje u Hristovu prvosveštenečku službu.

¹ Pisano u vreme hladnog rata i komunističkog istočnog bloka.

Očigledno imamo posla sa simboličkim radnjama jer se sama „istina“ ne može bukvalno zbaciti. Papstvo nije moglo više fizički da „sruši“ Božju svetinju, nego što je moglo fizički „oboriti istinu na zemlju“, stih 12. Ali svojim lažnim zastupništvom i posredovanjem, papstvo je moglo da uništi istinu o Hristovom delu u svetinji, tako da „obori istinu na zemlju“.

U 10. stihu se kaže da je papstvo „naraste dori do vojske nebeske“ i da je „nešto od vojske i zvezda bacilo na zemlju“. Koga smatramo „vojska nebeska“? Anđeli, naravno. Otkrivenje 13:6, govoreći o istom religioznom napadu papstva, kaže da je ono „otvorilo svoja usta u huli na Boga, da huli na ime njegovo, i njegov šator [svetinju], i one koji žive na nebesima“. (Naglasak dodat). Ko prebiva na nebu? Anđeli, vojska nebeska. Otkrivenje 12:4 govori o padu Lucifera i anđela, koji se nazivaju „zvezde na nebu“. U 10. stihu, papstvo je zbacilo neke od mnoštva „zvezda“ koje su bile na nebu.

Opet, ne radi se o fizičkom bacanju, već duhovnom. Preko papskih zahteva i prerogativa, kao što je tvrdnja o superiornosti nad anđelima, polaganje prava na kontrolu nad njima, ili drugim rečima koje su istorijske hule na „one koji su na nebu“, papstvo je bilo u stanju da naraste veliko, „čak i do vojske nebeske i obori ih, baš kao što duhovno odbacuje istinu.

Pogledajte stih 11 i njegov opis sile malog roga. Jevrejska Biblija to prevodi: „Da, uvećao se čak do kneza vojske; i od njega je oduzeta neprestana žrtva paljenica [*tamid*], i mesto svetinje njegove je oboreno.“

Jevrejski doslovno čita da je „od njega“, odnosno od poglavara vojske, oduzeta „dnevna“ ili „stalna“. „Vojvoda vojske“ se očigledno odnosi na Isusa: „Vojvoda Mesija“, (Danilo 9:25); „u to će se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez“, (Danilo 12:1). Knjiga Jevrejima takođe postavlja Isusa kao našeg prvosveštenika u nebeskoj svetinji.

Mali rog - papstvo - veliča se čak i do Isusa. Svako ko prisvaja funkcije božanstva, kao što su to činile pape, veliča se kao Bog. Oduzimanje dnevne, ili Hristove službe u svetinji, dolazi od otpadničkog sistema posredovanja, zastupanja, itd. - prerogativa koji pripadaju Hristu u svetinji na nebu, ali koje je uzurpiralo papstvo. U tom smislu, „istina“ o „mestu njegove svetinje bila je oborena“.

Stih 12, koji govori o malom rogu, kaže da mu „vojska bi dana u otpad od žrtve svagdašnje“.

Ko je taj „poglavar“ dat malom rogu - poglavar koji radi „otpad od žrtve svagdašnje“? Dr Hasel piše da bi to „moglo da se odnosi na sveštenstvo“. Zaista, delo papskog sveštenstva - kroz njegovo kršenje Božje istine - uzurpiralo je stalnu „posredničku službu nebeskog poglavara vojske. Zastupništvo, posredovanje i druge koristi povezane sa *tamid*-om su u potpunosti u kontroli 'poglavara' malog roga.“- (Daniel and Revelation Committee, vol. 2, str. 416, 417).

Žrtvovanje mise, ispovest sveštenicima, posredovanje sveštenika, molitve svecima, zaista je ceo papski sistem uzurpirao istinu o svetinji sve dok ona nije bila izgubljena, oborena i „uzeta.“

Sada dolazimo do ključnog momenta. Zašto je samo „svagdašnji“ – *tamid* – bio uzet“, vidi 11. stih. *Tamid* se odnosi na službu u prvom odeljenju svetinje. Zašto je papstvo oduzelo samo aspekt prvog dela svetinje? Zašto samo „dnevnu (službu)?“ Zašto drugi deo svetinje ne bi odgovarao?

Zato što služba u drugom delu je godišnja služba koja se desila kada se svetinja čistila, a tada to još nije bilo na delu!

Tek na kraju 2300 dana, 1844. godine, služba u drugom delu je počela! To nije moglo biti oduzeto za vreme vladavine malog roga jer nije ta služba ni postojala u to vreme. „do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti!" Ili, do 2300 dana; tada će početi godišnja (služba)!

U Danila 8, imamo obe faze Hristove prvosveštenečke službe na nebu: dnevnu, koja je na udaru papstva, i godišnju, služba drugog dela svetinje, koja počinje na kraju 2300 „večera i jutara", kada se svetinja čisti!

Kakva očita veza sa službama u svetinji!

Zaista, ne možete početi da shvatate suštinu Danila 8 bez povezivanja sa 3. Mojsijevom knjigom.

Takođe, u Danilu 7, 8 i 9 vidimo Isusa. Danilo 9 naglašava Njegovu ulogu kao jagnjeta, posebno govoreći o Hristu kao žrtvi, kada je bio „odsečen, ali ne za sebe“, stih 26. Danilo 9, kao i Danilo 8, takođe koristi jezik svetinje. Tu se govori o svetinji, o žrtvama, o pomirenju za greh. Sve to uspostavlja još jednu vezu između dva poglavlja. Danilo 9, međutim, naglašava Isusa kao jagnjeta - naglasak koji se ne nalazi u poglavljima 7 i 8.

U Danilu 8, vidimo Isusa kao prvosveštenika - „vojvodu vojske“. Njegova uloga ovde je posrednička u svetinji na nebu, što se ne nalazi u 7. i 9. poglavlju. „imamo takovoga poglavara sveštenečkoga koji sjede s desne strane prijestola veličine na nebesima; Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovjek“, Jevrejima 8:1,2. U 8. poglavlju, Isus je u toj ulozi kao prvosveštenik.

U Danilu 7, nalazi se još jedan naglasak: na carstvo. Mnogo puta se govori o „carstvu“ - „sveti su posedovali carstvo“ (stih 22); sveti će „posedovati carstvo“ (stih 18); „A carstvo i vlast i veličanstvo carsko“ (stih 27). Ovde vidimo Isusa kao glavu tog carstva. On je car, uloga koja nije data u poglavljima 8 i 9.

Možemo da idemo dalje. Danilo 9 govori o pomazanju „pomazanju sveti nad svetima.“ Jevrejska reč koja se ovde koristi „sveti nad svetima“ može da se odnosi na svetinju. Ali koja je svetinja trebalo da bude pomazana u vremenskom okviru sedamdeset nedeljnog proročanstva, 457. pre nove ere do 34. godine nove ere? Ne svetinja u pustinji, koje je pomazano više od hiljadu godina ranije. „Svetinja nad svetinjama“ ne može biti Solomonov hram, koji je pomazan u desetom veku pre Hrista. Drugi hram je pomazan 516. pre Hrista, skoro šezdeset godina pre početka perioda od sedamdeset nedelja. Jedina druga „Svetinja nad svetinjama“ od značaja je, dakle, „Svetinja nad svetinjama“ na nebu, „istinski šator“ gde Isus sada služi.

U Danilu 9, Isus proliva svoju krv, a ta krv se zatim koristi za pomazanje „Svetinje nad svetinjama“ - svetinje na nebu. U Danilu 8, vidimo Isusa u početku u Njegovoj službi u prvom delu – svakodnevna (služba) – a zatim u službi u drugom delu, kada se svetinja čisti. I, na kraju, Danilo 7 dovršava sekvencu u kojoj On uspostavlja svoje carstvo i vlada kao car!

U ovim poglavljima postoji redosled koji se nalazi u zemaljskoj svetinji: žrtva, pomazanje (Danilo 9), služba u prvom delu svetinje, zatim služba u drugom delu svetinje (Danilo 8), i konačno kraj sveta (Danilo 7) - sve usredsređeno na Isuse.

Zašto se međutim, moraj preokrenuti sekvenca poglavlja u Danilu da bi se dobila dobar redosled? Dr Šea objašnjava da je drevni hebrejski um posmatrao stvari od posledice do uzroka, a ne od uzroka do posledice, kao što to savremeni zapadni um radi. To je bilo prirodno da se ovaj niz započne sa posledicama, što je bilo carstvo koje se uspostavlja, i završi sa uzrokom, a to je bila Isusova žrtva.

„Tako“, piše Šea (tom 2, str. 239), „ova tri proročanstva u Danilu čine isprepleteni lanac objašnjenja o delu ove jedne ličnosti koja je svima njima zajednička. U 9. poglavlju On je žrtva. U poglavlju 8 On je sveštenik. U poglavlju 7 On je kralj. Pošto su ove različite faze dela povezane zajedničkom niti, figuru koja je uključena u sve njih treba identifikovati kao istu. Prve dve faze su ispunjene u Isusu Hristu, a mi čekamo završetak treće kada će sveci biti uvedeni u Božje večno carstvo.“

Zaista, vidimo ne samo više veza između Danila 7, 8 i 9, već možemo da vidimo kako su ova poglavlja, posebno 8 i 9, povezana sa službom svetinje - vezu koju adventisti objavljuju od sredine 1800-ih.

Osmo poglavlje

Još jedan argument protiv našeg razumevanja istražnog suda je da biblijski prevod KJV² „očišćen“ u Danilu 8:14 nije tačan. Tvrdi se da „očišćeno“ nije pravi prevod, a koren reč za „očišćeni“, *tsadak*, nema nikakve veze sa korenskom reči za „očišćenje“ u 3. Mojsijeva 16, *taher*. Prema tome, oni tvrde, Danilo 8 ne govori o čišćenju svetinje, i nema nikakve veze sa bilo kojom vrstom božanskog suda kao što je tipično u 3. Mojsijevoj.

Iako se većina modernih prevoda udaljila od „čišćenje“ za Danilo 8:14, u korist takvih prevoda kao što je „opravdaće se“, reč „očišćen“ se istorijski koristio za *tsdak* u Danilu 8:14. Bišopova Biblija (Bishop's Bible) (1568), Ženevska Biblija (1560), Taverer Biblija (Taverer Bible) (1551), Velika Biblija (1539), Matejeva Biblija (Matthew Bible) (1537), Biblija Koverdeil (Coverdale Bible) (1537) i Viklifova Biblija (1382) - svi su je preveli „očišćena.“

Dr Hasel citira neadventističkog teologa koji tvrdi da je značenje čišćen ili prečišćen u Danilu 8:14, jer „opravdati“ ili slično, rekao je ovaj neadventista, „teško da se može reći za svetinju“. Zaista, u kontekstu svetinjske službe, što je kontekst Danila 8, sama svetinja nikada nije „opravdana.“ Ono je očišćena. Videti 3. Mojsijeva 16.

Takođe, reči sa korenom *tsdk* se koriste u paralelnim konstrukcijama sa reči koje jasno znače „očišćen“, uključujući *taher*.

Zamislite pesmu koja kaže: „Imam mačku/mačka je debela“ *Debela* i *mačka* su povezani jedni sa drugima, ne po značenju, već po zvuku. Rimuju se (Na engleskom jeziku, reči mačka/debela "fat/cat" se rimuju). One su međusobno paralelne fonetski (zvuk), a ne semantički (značenje). Ako pesma glasi: „Imam kuću/kuća je moj dom“, kuća i dom su povezani, ne po zvuku (ne rimuju se), već po značenju. One su semantički paralelne jedna s drugom jer su im značenja slična.

Jevrejska poezija koristi ovu vrstu semantičkog odnosa, odnos značenja i na brojnim mestima reči sa paralelnim rečima sa korenom *tsdk* koje jasno znače „čist“ ili „očišćen“. Razni skolari, čak i neadventisti, primetili su ove veze. U Jovu 4:17, na primer, vidimo *taher* i *tsadak* u paralelnim konstrukcijama:

Eda li je čovjek pravedniji od Boga?

Eda li je čovjek čistiji od tvorca svojega?

Baš kao što su kuća i dom povezani, možemo videti koliko su pravedni i čisti paralelni u ovim pesničkim redovima - ne po zvuku, već po značenju.

Mnogi drevni prevodi Biblije prikazali su Danila 8:14 „očišćen/prečišćen“. Septuaginta ga prevodi kao „očišćen“. Teodocijan (Theodotian) ga prevodi „očišćen“. Latinska Vulgata to prevodi kao „očišćen/prečišćen“. Sirijska Pešita ga prevodi „očišćen/prečišćen“. Koptski prevodi sa „prečišćen/očišćen“.

² King James Version – Engleski prevod Biblije

Takođe, u Septuaginti - prvom grčkom prevodu jevrejske Biblije - isti koren reči korišćen za „očišćen“ (*katarizo*) u Danilu 8:14 korišćen je za „čišćenje“ u prevodu 3. Mojsijeve 16! Jasno je da su prevodioci Septuaginte videli vezu između reči *taher* i *tsadak*!

I ta ista reč grčkog korena se koristi u Jevrejima poslanici, govoreći o potrebi čišćenja nebeske svetinje: „ako je trebalo da se oblićja nebeskijeh ovima čiste (*katarizo* je opet koren), a sama nebeska bolijem žrtvama od ovijeh“, Jevrejima 9:23.

Strongov konkordans daje jedno od značenja za *tsadak* kao „očistiti“. dr. Hazel objašnjava da se koren reči *tsadak* često koristi u Starom zavetu u kontekstu sudskog okruženja. Reč ovde je prevedena „opravdati“ ili „odbraniti“, često se odnoseći na ljude. Različiti derivati korena *tsadak* su korišćeni u kontekstu sudova i postupaka pravnih presuda. Iz tog razloga, Hazel razmišlja da je Danilo „izabrao termin *nisdak* [pasivni oblik od *tsadak*] - reč iz korena sa bogatim i širokim konotacijama, koja se dosta koristi u sudskim postavkama i pravnim procedurama - kako bi efikasno saopštio međusobno povezane aspekte „čišćenje“ nebeske svetinje u kosmičkom okruženju suda poslednjeg vremena“ (Daniel and Revelation Committee, vol. 2, str. 453, 454).

Drugim rečima, on je tu reč posebno upotrebio da izrazi ideju suda, kao i čišćenja svetinje. U kontekstu Danila 8, „očistiće se“ je najbolji prevod reči *tsadak*, koji ima jake veze sa *taher* iz 3. Mojsijeve 16. glave.

Drugi argument se bavi delovanjem malog roga u Danilu 8. Neki tvrde da do čišćenja svetinje u 14. stihu dolazi samo zato što je mali rog "oborio" svetinju. Videti stihove 11-13. Dakle, Danilo 8 se bavi samo rušenjem svetinje malim rogom i nema nikakve veze sa sudom Božjeg naroda. Ovde je ključno razumeti da je Danilo 8 proširenje Danila 7. Danilo 8 dopunjuje ili dodaje drugu dimenziju Danilu 7. Videli smo kako čišćenje svetinje u 8. poglavlju opisuje scenu velikog nebeskog suda u 7. poglavlju, gde je za Božiji narod ishod sud bio pozitivan i konačno mu je data vlast. Danilo 8, međutim, donosi ideju o svetinji, sveštenstvu i nebeskoj službi - ideje koje se ne pominju u Danilu 7.

Oba se bave istom stvari, ali iz različitih perspektiva. Oba poglavlja (Danilo 7:21, 25; Danilo 8:24) takođe se bave Božjim narodom, koji je proganjan od strane otpadničkog verskog sistema. Danilo 7 se završava smrću te otpadničke sile kada je vlast data „svetima Svevišnjega“. Naglasak u Danilu 7 koji se ne nalazi u Danilu 8 je ideja o carstvu i vlasti dati Božjem narodu. Videti 7:26, 27. Ova vlast nastaje kao rezultat suda, koji donosi propast bogohulne, progoniteljske sile malog roga.

Naglasak na papstvu u Danilu 8 nije toliko na njegovo delo progonjenja, koliko na njegovo otpadništvo. Mali rog je postavio rivalsko sveštenstvo, posredovanje i plan spasenja. U Danilu 8, takođe, mali rog dolazi do svoje smrti: „ali će se potrti bez ruke“. Stih 25. I iako se ne pominje u Danilu 8, Božjem narodu će na kraju biti dato carstvo prikazano u paralelnoj viziji Danila 7. U Danilu 8, to je rezultat čišćenja svetinje koje na kraju donosi propast sile malog roga. U Danila 7, sud na nebu je doneo isti kraj malom rogu.

Očigledno, dakle, aktivnost malog roga je bila povezana sa čišćenjem svetinje, jer će, kao u presudi u Danilu 7, rezultat tog čišćenja na kraju dovesti do uništenja roga. Danilo 7 i 8

završavaju se spasenjem i opravdanjem Božjeg naroda, kao i iskorenjivanjem malog roga. Ova propast je rezultat suda i čišćenja svetinje. U tom smislu, dakle, aktivnost malog roga se odnosi na čišćenje svetinje, iako čišćenje uključuje više od samo otpadničke aktivnosti malog roga - perspektiva koja je jedinstvena za to poglavlje.

Takođe, mali rog je tvrdio da je hrišćanska sila. Otprilike jedan milenijum, skoro ceo hrišćanski svet je sledio mali rog. Bog je imao milione koji su ispovedali Njegovo ime i tvrdili da Ga slede - ljudi čija su imena bila zapisana u nebeskim knjigama u svetinji. Mnogi, međutim, nisu bili Njegovi sledbenici, iako su tvrdili da slede Isusa; zaista, često su bili Njegovi neprijatelji. Njihova imena će biti izbrisana na sudu, kada se svetinja očisti. Videti Otkrivenje 3:5. Utvrđivanje ko je bio, a ko nije bio veran ne dolazi pre čišćenja svetinje, kada se ili izbrišu zapisi o gresima onih koji su verovali da su sledili Isusa, ili su izbrisana njihova imena. I u tom smislu mali rog je „oskvrnio“ svetinju jer je u njoj zabeležen zapis grehova njegovih sledbenika.

Drugi mogući aspekt, iako svakako ne primarni, jeste da mali rog ruši mesto svetinje, ne fizički, već tako što prikriva istinu o njemu. Neki sugerišu da bi jedno ispunjenje čišćenja svetinje moglo biti to što je istina o svetinji konačno otkrivena nakon što je tako dugo bila izgubljena. I u tom smislu, svetinja je očišćeno od aktivnosti malog roga.

Važna stvar je da je čišćenje svetinje uključivalo *više* od aktivnosti malog roga, *više* od potvrđivanja istine. Vidimo iz Danila 7, i iz zemaljskog tipa, da je čišćenje svetinje uključivalo presudu ljudima koji su se izjašnjavali da služe Bogu (koje je uključivala i one koji su bili deo malog roga), sud koji će na kraju odvojiti pšenicu od pleve, a to bi dovelo do propasti zla u svetu i uspostavljanja Božjeg carstva.

Pošto Danilo 8:14 doslovno glasi: „do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti“, tvrdi se da 2300 dana zapravo nije 2300 dana, već 1150 dana. Zašto? Jer večer i jutro navodno predstavljaju dve žrtve koje se prinose svakog dana. Dakle, dve žrtve dnevno bi činile 2300 „večernjih i jutarnjih“ žrtava prenesenih tokom 1150 punih dana. Današnja engleska verzija Biblije (English Version Bible) je čak i prevodi tako.

Ako bi ovo tumačenje bilo tačno, onda bi svetinja bilo očišćena, ne 1844. godine, već 694. godine nove ere.

Da li 2300 večeri i jutra predstavljaju samo 1150 dana?

Navedeni su brojni argumenti, čak i od strane neadventista, koji dokazuju da to nije tako. Prvo, redosled „večer i jutro“ u Danilu 8:14 je suprotan redosledu koji se koristi u Bibliji za označavanje dve dnevne žrtve. Redosled za žrtve paljenice je *jutro i večer* je ono što Biblija dosledno koristi. Vidi 2. Mojsijeva 29:39: 4. Mojsijeva 28:4. Nikada nije „večer jutro“ kao što se nalazi u Danila 8:14. „Večer i jutro“ nema nikakve veze sa žrtvama.

Umesto toga, Danilovo sekvenca „večer i jutro“ se nalazi u 1. Mojsijeva 1. glava, koja ih koristi za označavanja *celog* dana. Kada su Jevreji hteli da odrede dan i noć odvojeno, pomenuli su broj i jednog i drugog, kao u „četrdeset dana i četrdeset noći“. Videti 1. Mojsijeva 7:4, 12. Ali čak i ovde izraz „četrdeset dana i četrdeset noći“ znači četrdeset punih dana, a ne dvadeset.

Razlog zašto neki pokušavaju da pretvore 2300 dana u 1150 je da učine da Antioh Epifan, seleukidski kralj koji je progonio Jevreje u drugom veku pre nove ere, odgovara opisu malog roga iz Danila 8. Ako je Antioh - koji je oskrnavio hram u Jerusalimu - bio mali rog, tada bi se proročanstva iz Danila 8 ispunila čak i pre Isusovog rođenja, čime bi 1844. bila ništavna.

Ipak, Antiohovo skrnavljenje hrama trajalo je samo 1080 dana. Dakle, čak i da je 2300 dana bilo samo 1150 bukvalnih dana, oni bi i dalje bili 70 dana van naznačenih 1150 dana - a još mnogo manje od 2300! Vremenski okvir je krajnje netačan.

Postoje i drugi razlozi zašto Antioh ne može biti sila malog roga. Ranije smo videli da je medo-persijski ovan postao „velik“ (Danilo 8:4) i da je grčki jarac postao „veoma veliki“ (stih 8). Ipak, sila malog roga, koja je usledila, bila je veća od oba: postala je „preterano velika“ (stih 9). Antioh je, dakle, trebalo da bude veći i od medo-persijskog i od grčkog carstva. Očigledno da se on nije ni približio tome. Umesto toga, vladao je samo jednim delom grčkog carstva, i to sa malim uspehom i samo za kratko vreme.

Uspon malog roga datirano je u odnosu na četiri kraljevstva koja su nastala raspadom carstva Aleksandra Velikog. Trebalo je da se pojavi „na posljedak carovanja njihova“. Danilo 8:23. Jedno od ta četiri kraljevstva - dinastija Seleukida, iz koje je potekao Antioh - sastojalo se od više od dvadeset kraljeva koji su vladali od 311. do 65. pre nove ere. Antioh je bio osmi po redu, vladao je od 175-164/3. pre nove ere. Očigledno, zato što je desetak kraljeva došlo posle njega, a samo sedam je došlo pre njega, on se nije pojavio „na posljedak carovanja njihova“.

Danilo 8 govori o tome da je za „vreme kraja“ vidite 17. stih. Nekako Antiohova smrt preko 150 godina pre i Isusa ne kvalifikuje ga da bude stavljen u taj vremenski okvir.

Isto tako, mali rog je oduzeo „svagdašnju“, ili samo službu u prvom delu svetinje. Antioh - zabranjujući hramske žrtve - oduzeo je više od „svakidašnje“. Zabranio im je da vrše i „godišnji.“ Iako samo proročanstvo precizira da će samo služba prvog dela svetinje biti oduzeta, Antioh je oduzeo još više od toga. I ovde se Antioh ne uklapa.

Brojni drugi argumenti umanjuju mogućnost da je Antioh ispunjenje Danila 8. U prvom tomu serije Komiteta za Otkrovenje i Danila, dr Šea ima poglavlje pod naslovom „Zašto Antioh IV nije mali rog Danila 8“, koje ruši tumačenje o Antiohu.

Konačno, nijedno izlaganje o opoziciji protiv 1844. ne bi bio potpuno bez rasprave o Jevrejima poslanici. Protivnici tvrde da Jevrejima stavljaju Hrista direktno u drugi deo svetinje – svetinju nad svetinjama - posle Njegovog vaznesenja. Koristeći prevod Nove međunarodna verzija (New International Version), sa stihovima kao što su Jevreji 9:12 („Ni s krvlju jarčijom, niti telećom, nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju nad svetinjama, i nađe večni otkup.“), tvrde da je Hristos bio u drugom delu svetinje od 31. godine nove ere, čime je pogrešno verovanje da je ušao u drugi deo 1844. godine. Da li je ovaj argument validan?

Poslanica Jevrejima je studija o superiornosti Isusa Hrista u poređenju sa bilo čim ili bilo kim pre Njega. Ona uči da je Isus započeo novu i bolju eru, i novi i bolji poredak religioznih stvari.

Talmud kaže: „Svet će postojati šest hiljada godina; prve dve hiljade su prazne [bez Tore, ili zakona]; sledeće dve hiljade su period Tore; a sledeće dve hiljade godina su period Mesije“. (Avodah Zarah 9a). Čini se da Jevrejima poslanica uvodi ove drevne Jevreje u „period Mesije“, Isusov period, pokazujući svoju superiornost u odnosu na sve što se dogodilo u „periodu zakona“.

Jevrejima poslanica je proučavanje kontrasta između starog i novog, između jedne i druge ere. Poslanica Jevrejima stavlja u kontrast Stari zavet i Novi. Videti Jevrejima 7:22; 8:6-8; 12:24. Ona stavlja u kontrast staro levitsko zemaljsko sveštenstvo sa novim, boljim Isusovim sveštenstvom. Videti Jevrejski 8:4, 5; 7:11-15. Ona stavlja u kontrast životinjsku krv starog sistema sa boljom krvlju Isusa. Videti Jevrejima 9:13, 14. Ona stavlja u kontrast staro zemaljsko posredovanje sa Hristovim novim i boljim nebeskim posredovanjem. Videti Jevrejima 8:1. I stavlja u kontrast staru zemaljsku svetinju novom i boljom svetinjom na nebu: „Ali došavši Hristos, poglavar sveštenci dobara koja će doći, kroz bolju i savršenu skiniju, koja nije rukom građena, to jest, nije ovoga stvorenja, Ni s krvlju jarčijom, niti telećom, nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju, i nađe vječni otkup“, Jevrejima 9:11,12.

Knjiga ne obrađuje u koju prostoriju je ušao u nebesku svetinju. Problem je u tome što On služi tamo u naše ime, bolji posrednik boljeg zaveta, sa boljom krvlju, u boljoj službi, u boljoj svetinji.

Jedini put kada Jevrejima govori samo o drugom delu je u 9:3 kada se, opisujući zemaljski sistem, kaže: „A za drugim zavjesom bijaše skinija, koja se zove svetinja nad svetinjama“. Neki prevode svetinju nad svetinjom kao „najsvetije mesto“. Ovde, van svake sumnje, autor govori samo o drugom delu svetinje i koristi reči u množini *hagia hagion*.

Nigde drugde u Jevrejima se ta konkretna fraza ne koristi za opisivanje gde je Hristos na nebu! Koriste se različite reči u množini (sve reči su u množini), ali nikada *hagia hagion*, koja se bavi samo drugom prostorijom. Ako je On ušao u *hagia hagion*, zašto Jevrejima poslanica to ne kaže ni jednom?

Ako je pisac Poslanice Jevrejima hteo da precizira da je Hristos bio u drugom delu svetinje, zašto onda nije upotrebio *hagia hagion*, na primer, u Jevrejima 9:8, gde se u Novoj međunarodnoj verziji (New International Version) kaže: „Ovijem pokazivaše Duh sveti da se još nije otvorio put u svetinju nad svetinjama, dokle prvi šator stoji.“ Ova verzija ga prevodi kao „Svetinje nad svetinjama“, iako je grčka fraza koja se tamo koristi, *ton hagion*, korišćena i u Jevrejima 8:2, koja se odnosi na celu nebesku svetinju: „Koji je sluga svetinjama [*ton hagion*] i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovjek“. *Hagia hagion* nije korišćen ovde, niti bilo gde drugde, u raspravi o lokaciji Isusa u nebeskoj svetinji.

Jedini stih koji bi na prvi pogled mogao izgledati kao da je u suprotnosti sa ovom tačkom je Jevrejima 9:25, koji kaže: „Niti da mnogo puta prinosi sebe, kao što poglavar sveštenci ulazi u svetinju svake godine s krvlju tuđom“. Ovde reč za „svetinju“ nije *hagia hagion*, već druga reč u množini, *ta hagia*, iako se čini da se u tekstu govori o drugom delu svetinje jer se odnosi na „svaku godinu“. Očigledno se aludira na Dan pomirenja.

Da li je, dakle, ovaj stih u suprotnosti sa mojom tezom u vezi sa upotrebom *hagia hagion*? Ne! Prvosveštenik je stavio krv u obe prostorije na Dan pomirenja, i zbog toga Jevrejima ne koristi

hagia hagion, frazu koja se odnosi samo na drugu prostoriju! Umesto toga, pisac je upotrebio reč koja se takođe prevodi kao „svetinja“, jer je jednom godišnje prvosveštenik ulazio u oba dela, u celu svetinju, gde je služio krv. Videti 2. Mojsijeva 30:10.

Ako bi Jevrejima poslanica hteli da preciziraju da je Isus u drugom delu svetinje, ona bi Ga u jednom trenutku stavila u *hagia hagion*. Ali to nije slučaj čak ni jednom.

Reći da Jevrejima poslanica stavlja Hrista u drugi deo svetinje je kao da kažemo da Jovanova fraza u Otkrivenju, „bijah u duhu u dan Gospodnji“ (Otkrivenje 1:10), „dokazuje da je Isus promenio subotu u nedelju. Učitava se tekst više nego što tamo piše.

Umesto toga, pitanje u Jevrejima poslanici nije u koji deo svetinje je Hristos ušao, već da je On tamo služeći svojom prolivenom krvlju u našu korist.

Deveto poglavlje

Tokom vrhunca kontroverze oko svetinje, na udaru je došlo načelo dan-godina. Ljudi su tvrdili da to nije ispravno, ili barem da nije „eksplicitno“ u Svetom pismu. Drugi su osporavali našu primenu principa dan-godina u Danilu 7, 8 i 9.

Pitanje je ključno. Ako princip nije validan, ili barem ne bi trebalo da se primenjuje u Danilu 7, 8 i 9, naša poruka propada.

Da li je princip dan-godina legitiman i, ako jeste, zašto ga primeniti na ta tri poglavlja u Danilu?

Pre svega, princip dan-godina nije nastao od strane Milerita ili adventista sedmog dana. Jevreji i hrišćani su ga primenjivali vekovima, često na istim tekstovima koje adventisti koriste i danas. Kliment Aleksandrijski (drugi i treći vek nove ere), crkveni otac, primenio je princip dan-godina na sedamdeset nedelja Danila 9, kao što je to činila većina skolara kroz vekove, i Jevreja i nejevreja. Jedan od najvećih jevrejski učenjaka, Raši (1040.-1105. nove ere), preveo je Danilo 8:14 kao - „I on mi reče: Do 2300 godina.“ Ovaj princip je priznat i prihvaćen u celom svetu vekovima. To nije adventistička inovacije.

Ali šta je biblijski dokaz? Svima nam je poznat tekst iz 4. Mojsijeve 14:34: „Po broju dana, za koje uhodiste zemlju, četrdeset dana, na svaki dan po godinu.“ I Jezekilj 4:4-6 : " koliko dana uzležiš na njoj... po jedan dan dajem ti za godinu.“ Iako ovi tekstovi nagoveštavaju princip dan-godina, koji drugi dokazi postoje?

Stari zavet odavno prepoznaje vezu između dana i godina, i, u nekim slučajevima, iako se u tekstu misli na reč godina, doslovna jevrejska reč je bila *dani*. Pasha se, na primer, održavala jednom godišnje, videti 2. Mojsijeva 13:10. Tekst u KJV je preveden: „Zato vrši zakon ovaj na vrijeme, od godine do godine.“ Pa ipak, originalni jevrejski glasi bukvalno „iz dana u dane“, iako je značilo iz godine u godinu!

Prva Samuilova 20:6 glasi: „Ako zapita za me otac tvoj, ti reci: vrlo mi se molio David da otrči u Vitlejem grad svoj, jer je ondje godišnja žrtva svega roda njegova.“ Ipak, „godišnja žrtva“ je prevedena sa reči koje bukvalno znače „žrtve dana“. Kao i u 2. Mojsijeva, reč *dani* je korišćena iako se mislilo na godinu ili godišnje. Prva Samuilova 27:7 glasi: „I osta David u zemlji Filistejskoj godinu i četiri meseca“. Originalni jevrejski glasi „dani i četiri meseca“ umesto „godina i četiri meseca“.

Postoji uobičajena jevrejska reč za godinu, *šannah*, ali u ovim stihovima se umesto toga koristi „dani“, što pokazuje vezu između godine i dana u Bibliji.

Mogu se naći i drugi primeri ove vrste. Vidi 1 Samuilova 2:19; 1 Samuilova 1:21; 1. Carevima 1:1. Ipak, čak i ako ovi i drugi stihovi pomažu da se dokaže ideja o odnosu dan-godina, možemo li biti sigurni da to treba da primenimo na vremenska proročanstva iz Danila 7, 8 i 9?

Danilo 9 kaže da će od „otkad izide riječ da se Jerusalim opet sazida do Pomazanika“ biti šezdeset devet nedelja. Čak i kada bi se neko zalagao za datum pedeset godina drugačiji od 457. pre nove ere, za zapovest za obnovu Jerusalima, još uvek postoji oko 400 godina između tog datuma i dolaska Isusa - „Pomazanika Vojvode“. Ako je šezdeset devet nedelja bukvalno, onda

bi od naredbe za obnovu i ponovnu izgradnju Jerusalima (peti vek pre nove ere.) do Mesije (prvi vek nove ere) trebalo da prođe šezdeset devet nedelja—ili jednokratni princip je četiri meseca , i jednu nedelju. Smešno! Dan-godina princip mora da se primeni ovde, inače proročanstvo postaje besmisleno.

Možda je najveći dokaz validnosti principa dan-godina i njegove primene u Danila 9 je to što *funkcioniše*! Da li je slučajno da ako primenite princip na šezdeset devet nedelja, dobijate vremenski raspon koji odgovara dva događaja prikazana u stihu? Ako ne koristite taj princip, proročanstvo postaje nevažno; ako koristite princip, proročanstvo funkcioniše savršeno. Sama ta tačka nepobitno dokazuje princip dan-godina.

Očigledno, princip dan-godina deluje u proročanstvu o vremenu od sedamdeset nedelja, koje je „odsečeno“ od proročanstva o vremenu od 2300 dana. Dakle, zaista, oboje su deo istog proročanstva. Ako princip dan-godina funkcioniše u jednom delu vremenskog proročanstva, zar ne bi bilo logično da funkcioniše i u drugom? Naravno, bilo bi vrlo logično.

Zaista ne samo da je logično, već i apsolutno neophodno. Primenom principa dan-godina na sedamdeset nedelja dobija se 490 godina, ili 176400 dana. Kako ste mogli da odsečete 176400 dana od 2300? Ne može. Jedini način na koji bi to moglo da se odseče je da primenite princip dan-godina i na 2300 dana. U suprotnom, to bi bilo kao da pokušavate da odsečete dva kilometra od tri metra. Dakle, princip dan-godina mora da funkcioniše i u 2300 dana.

Postoji više dokaza za princip dan-godina u 2300 dana. Pitanje koje je podstaklo odgovor o 2300 dana nalazi se u Danilu 8:13, koje bukvalno glasi: „Dokle će trajati ta utvara [*hazon*] za svagdašnju žrtvu i za otpad pustošni da se gazi svetinja i vojska?“ Mora se napomenuti nekoliko važnih tačaka:

Doslovni prevod je „Do kada“ će to biti? - ne „Koliko dugo?“ Akcenat je na krajnjoj tački. „Do kada“ će se desiti ovi događaji?

Obratite pažnju na reč za viziju: *hazon*, koju smo videli, bavi se celokupnom vizijom, tj. ovnom, jarcem itd.

I na kraju, iako je KJV dodala reč „za“ („Koliko dugo će biti vizija za svagdašnju žrtvu“), bukvalni jevrejski nema „za“ niti konstrukcija jevrejskog zahteva tu reč da tu bude. U stvari, definitivno ona tu ne pripada. (Za one koji znaju jevrejski jezik, vizija ima *He* članak, tako da definitivno nije u konstruktivnom stanju.)

Šta sve ovo znači? Pitanje se odnosi na krajnju tačku („do kada“) svega navedenog: *hazon* ili vizija koja uključuje ovna i jarca), svagdašnju žrtvu i prestup i pustošenje. Ne pita se samo o viziji koja se tiče „svagdašnje žrtve“ i aktivnosti malog roga, već o svemu u viziji, uključujući i deo *hazon*-a koji se tiče ovna i jarca. „Koliko“ do svih ovih stvari u vezi ovna, jarca i malog roga? Odgovor je bukvalno: „Do večeri jutra 2300.“

Dakle, 2300 dana obuhvata sve događaje navedene u pitanju: ovna, jarca i mali roga. Vremenski okvir se zatim bavi Medo-Persijom, Grčkom, kao i paganskim i papskim Rimom. Svi ovi faktori su unutar vremenskog okvira pitanja „Do kada?“ i moraju biti završeni u roku od 2300 dana.

Bukvalno uzeto, 2300 dana predstavlja šest godina, tri meseca i dvadeset dana. Kako bi ovo vremensko proročanstvo moglo biti doslovno i pokrivati sve ove događaje? Ne može. Sama Medo-Persija je trajala od 539. do 331. pre nove ere. Sama ta nacija, a još manje Grčka i Rim, pokriva previše vremena da stane u nešto više od šest godina. Zbog toga mora da se koristi princip dan-godina, koji pokriva više od dva milenijuma, dovoljno da obuhvati sve događaje. Bez principa dan-godina, proročanstvo nema smisla.

Takođe, iako proročanstvo počinje sa narodima koji sežu hiljadama godina unazad, Danilu je rečeno da je ta vizija bila za „vreme kraja“. Očigledno, svaki uključeni vremenski okvir mora da pokriva mnogo više od šest godina da bi se proročanstvo o hiljadama godina iz prošlosti dovelo u „vreme kraja“. Bez principa dan-godina, proročanstvo ne bi moglo da se proširi tako daleko. I ovde princip dan-godina rešava problem.

U Danilu 7 imamo tu strašnu silu malog roga. Daleko više je dato detalja o rogu nego o svim ostalim zverima uključujući carstva kao što su moćno vavilonsko, medo-persijsko, grčko i pagansko rimsko - nacije koje su trajale stotinama godina svaka. Ipak, naglasak je na sili malog roga, koja je toliko strašna da ga sam Bog na sudu okončava. Ipak, ova sila malog roga, gora od bilo koje druge zveri koje traju stotinama i stotinama godina, će trajati samo bukvalno tri i po godine? Bukvalno tri i po godine ne odgovara veličini većih događaja opisanih u prethodnim delovima proročanstva. Plus, videli smo da je četvrta zver paganski Rim koji se završio pre više od 1500 godina. Sledeća sila, mali rog, morala je dopreti do vremena kraja, kada treba da sedne sud i da Bog uspostavi svoje carstvo. Nekako, tri i po godine nisu dovoljno daleko od poslednjih dana paganskog Rima do vremena kraja. I ovde se doslovno vreme ne uklapa u događaje koji su prikazani u proročanstvu, i opet, princip dan-godina rešava problem.

Obratite pažnju i na tačnu formulaciju za vremensko proročanstvo u Danilu 7:25. „i daće mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena.“ Kakav čudan način da se kaže tri i po godine. Kao da je neko pitao koliko imam godina, a ja sam odgovorio „imam dvadeset, dve i deset godina“. Možda sam hteo nešto drugo da kažem. Zaista, Danilo 4:25 kaže da će Navuhodonosor biti bolestan, živeti kao životinja, sve dok „sedam će vremena proći“. Zašto nije pisalo sve do „vreme, i vremena, i vremena, i vreme, i po vremena i po vremena?“ Princip dan-godina se ne može primeniti u ovom stihu, inače bi kralj morao da bude star skoro 4000 godina. Očigledno, Danilo je mislio na bukvalno vreme kada je u pitanju dužina kraljeve bolesti, zbog čega je verovatno dao normalan broj.

Možda je ipak Danilo rekao: „za vrijeme i za vremena i za po vremena“, u 7. poglavlju, jer se nije mislilo na bukvalno tri i po godine. Umesto toga, bilo je proročko vreme. U Danilu 7 imamo simbole skoro do kraja: lav, medved, ris sa krilima, rogovi koji govore - svi simbolizuju različite stvari. Nije li onda logično misliti da je vremenski niz dat u tome proročanstvo bi takođe bilo simbolično za nešto drugo, posebno kada se daje na tako čudan način? Naravno!

Čak i sa 2300 dana, nalazimo iste faktore. Danilo 8 je takođe vizija sa simboličnim slikama. To nije više proročanstvo o životinjama nego što je to bilo u Danilu 7. To je proročanstvo u celosti. Ne bi li se onda očekivalo da će vremenski niz u ovim poglavljima takođe biti simboličan, a ne doslovan?

Pored toga, „veče i jutro“ nije uobičajen način za opisivanje dana. Tipične reči za dane u Bibliji su *jamin*, množina od *jom*, koja se pojavljuje više od hiljadu puta u Bibliji. Takođe, zar ne bi bilo jednostavnije reći: „Do šest godina, tri meseca i dvadeset dana; tada će se svetinja očistiti“, umesto 2300 dana? Danilo 8:14 nije tipičan način da se označi vreme. U 2. Samuilovoj 5:5, na primer, kaže se da car „carova nad Judom sedam godina i šest mjeseca“, a ne 2700 dana.

Čak ni sedamdeset Danilovih nedelja nije uobičajen način da se izrazi vreme. Zašto nije dato kao godinu i četiri i po meseca?

Razlog za sve ovo bi jednostavno mogao biti taj što se Gospod nije bavio bukvalnim vremenom, te je koristio ove „simboličke“ brojeve i jedinice kako bi pokazao čitaocu da se mislilo na proročko, a ne na doslovno vreme. Jasno je da postoji mnogo dokaza za princip dan-godina u Danilu 7, 8 i 9. Bez toga oni nemaju smisla.

Treći deo: Istražni sud

Deseto poglavlje

Očigledno, doktrina istražnog suda iz 1844. je čvrsta kao i sama Reč Božija. Ali kakva je važnost suda? I šta to znači za naše današnje živote?

Da bismo razumeli sud, moramo razumeti univerzalnost velike borbe i da greh nije samo zemaljsko pitanje. „Kako pade s neba, zvijezdo danice, kćeri zorina!“, Isaija 14:12. Greh je počeo na nebu, sa Luciferom. To uključuje sva stvorenja koja imaju pitanja u vezi sa grehom, zakonom i Božjim karakterom - pitanja koja se hiljadama godina vode na zemlji. „Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima“, Otkrivenje 12:12.

Isus je odneo odlučujuću pobjedu na krstu. Ovde je kazna za prestup u potpunosti plaćena, a oni koji traže Hristovu krv za sebe, su iskupljeni.

Ali šta je sa univerzumom koji to posmatra? Da li su na krstu odgovorena sva njihova pitanja o grehu, velikoj borbi, zakonu Božijem?

Očigledno nije, jer je Pavle napisao da je Božja namera „Da se kroz crkvu sad obznani poglavarstvima i vlastima na nebu mnogorazlična premudrost Božija, Po naredbi vijekova, koju učini u Hristu Isusu Gospodu našem“, Efescima 3:10,11,

Ovaj tekst, napisan godinama nakon Isusove smrti, pokazuje da nije sve što „poglavarstvima i vlastima na nebu“ trebaju znati o „premudrosti Božijoj“ otkriveno njima na Golgoti. Umesto toga, Bog je nameravao da otkrije više te mudrosti „kroz crkvu.“

Zapazite takođe da je ovaj plan da se kroz Njegovu crkvu otkrije Božja mudrost univerzumu bio „Po naredbi vijekova, koju učini u Hristu Isusu Gospodu našem“. Često razmišljamo o Hristovoj smrti kako je planirana od početka - i bila je! Ali ovaj stih uči da je Božji plan da otkrije svoju mudrost univerzumu kroz Njegovu crkvu takođe deo Božje „večne namere“.

Međutim, kako ćemo mi biti iskorišćeni u otkrivanju ove mudrosti?

„Jer smo njegov posao, sazđani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo“, Efescima 2:10. Mi smo stvoreni ne samo za dobra dela, već su ta dela bila „napred pripravljen“, kao što je od početka bio stvoren plan da crkva pokaže Božju mudrost univerzumu. Da li postoji bilo kakva veza između naših dobrih dela i Božje mudrosti koja se otkriva svemiru koji gleda?

Zaista! „Tijem će se otac moj proslaviti“, reče Isus, „da rod mnogi rodite“, Jovan 15:8. „tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave oca vašega koji je na nebesima“, Matej 5:16.

Knjiga o Jovu pokazuje da je Bog, pred „poglavarstvima i vlastima na nebu“, bio proslavljen likom i dobrim delima Jova, čija je vernost u nevolji dokazala da su Sotonine optužbe pogrešne

pred „sinovima Božjim“ - nebeskim bićima pomenutim u prvom poglavlju. Nije ni čudo što Pavle piše da smo mi gledanje svetu i anđelima. Videti 1. Korinćanima 4:9.

Ova ideja da je Bog proslavljen u svom narodu je ključni koncept i nalazi se u drugim delovima Biblije. „Da učinim žalosnima u Sionu i dam im nakit mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalosti, odijelo za pohvalu mjesto duha tužnoga, da se prozovu hrastovi pravde, sad Gospodnji za slavu njegovu“, Isaija 61:3. „I tvoj će narod biti sav pravedan... biće na moju slavu“, Isaija 60:21.

U 1. Mojsijeva 3:15, prvo evanđeosko obećanje, Bog kaže đavolu: „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvogoga i sjemena njezina; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.“

Znamo da je na Golgoti Isus razbio glavu zmiji. Ipak, u Rimljanima 16, Pavle piše vernicima, upozoravajući ih na lažne učitelje. On kaže u 19. stihu da bi hrišćani trebali biti „mudri na dobro a prosti na zlo.“ Zatim, u sledećem stihu, on kaže: „A Bog mira da satre sotonu pod noge vaše skoro.“

Pod našim nogama! Sotona pod nogama vernika? Pavle očigledno misli na 1. Mojsijeva 3:15, gde je Sotoni rečeno o njegovoj smrti. Pa ipak Pavle implicira da će vernici imati udela u tom njegovom uništenju. Evo teksta napisanog godinama nakon krsta, koji pokazuje da i sam Božiji narod će biti umešan u porazu đavola!

Kako možemo da zgazimo Sotonu? Možemo li ga bukvalno zgaziti pod nogama? Teško! Umesto toga, kroz moć Hrista u nama, možemo dozvoliti Isusu da nas preobrazi u Njegov lik, dopustiti Mu da nam da pobedu nad svim našim gresima, dopusti Mu da nas učini da smo „mudri na dobro a prosti na zlo“ i tako karakterom koji formiramo prinesemo slavu Bogu. Pokazaćemo da su đavolje optužbe protiv Božjeg zakona pogrešne. Božji zakon se može držati i On će nas koristiti da to dokažemo!

Koji drugi dokazi potvrđuju da na krstu nije odgovoreno na sve što je nebeska vojska trebalo da zna o planu spasenja? I šta će još Bog upotrebiti da odgovori na ova pitanja?

Zamislite svetinju u pustinji. Oltar žrtava paljenica simbolizovao je krst. Umivaonica je simbolizovala čišćenje. Prvi deo svetinje je simbolizovao pomirenje i darivanje, a u njemu je stajala kadionica (simbol Duha), trpeza sa hlebovima (simbol Isusa) i kadioni oltar (simbol uzdizanja Hristove pravde sa našim molitvama).

Drugi deo svetinje je bio mesto gde se vršio sud. Kovčeg je sadržavao Deset zapovesti, koje su izražavale Božji zakon, i zlatni poklopac na kovčegu - pomirilište je simbolizovalo Božju milost u postupanju sa onima koji prekrše taj zakon. Iznad pomirilišta sedela su dva anđela i gledala nadole, simbolično prikazano interesovanje nebeske vojske za plan iskupljenja.

Ovde su Jevreji imali slikovitu predstavu celokupnog plana spasenja: pomirenje, oproštenje, opravdanje, ispovedanje, posvećenje, sud - sve je bilo tu!

E sad, ako je na krstu otkriveno sve što je nebeska vojska trebalo da zna o planu spasenja, onda kada je Gospod napravio model svetinje (simbol tog plana), zašto nije postavio ona dva heruvima - *koji su simbolizovali interesovanje nebeske vojske u spasenju* - preko oltara žrtava

paljenica, gledajući dole u ono što simbolizuje krst? Umesto toga, Bog ih je postavio skroz u drugi deo svetinje, gledajući dole na *sud*!

Bog je izabrao da simbolizuje nebeski interes, ne na krst, već tamo gde se istražni sud dešava!

Ova pozicija ne umanjuje ono što je Isus učinio na krstu. Umesto toga, to jednostavno pokazuje da što se tiče čitavog univerzuma - a oni su uključeni, sve nije odgovoreno na Golgoti. Umesto toga, na sudu im se dobija odgovor, i zbog toga je Gospod postavio anđele u drugi deo svetinje, koji gledaju na sud, a ne na oltar žrtava paljenica, gledajući na Golgotu (u prvom delu svetinje su bili izvezeni anđeli, ali ta predstava nije tako snažno izražen kao kroz dve zlatne statue.) Očigledno, sud je takođe uključena u odgovaranje na pitanja univerzuma.

Obratite pažnju na Rimljanima 3:4, gde se govori o tome da se samom Bogu sudi. „nego Bog neka bude istinit, a čovjek svaki laža, kao što stoji napisano: da se opravdaš u svojijem riječima, i da pobijediš kad ti *stanu suditi*.“

Nova engleska Biblija (The New English Bible) glasi: „Da li će njihova nevernost moći da poništi vernost Boga? Svakako ne! Bog mora biti istinit iako je svaki čovek koji živi bio lažov; jer čitamo u Svetom pismu: 'Kada budeš govorio, bićeš opravdan, i dobićeš presudu kada *ti se sudi*'“, stihovi 3, 4.

U Današnjoj engleskoj verziji (Today's English Version): „Da li to znači da Bog neće biti veran? Svakako ne! Bog mora da bude istinit, iako je svaki čovek lažov. Kao što Sveto pismo kaže, 'Moraš pokazati da je u pravu kada govorite, morate dobiti svoj slučaj kada *vam se sudi*.'“

Filips (Phillips) kaže: „Da bi mogao biti opravdan u svojim rečima i da bi pobedio kada *dodeš na sud*.“

Svi ovi stihovi prenose ideju da sam Bog dolazi na sud – da će biti suđen, a ishod te presude opravdaće Boga. „Moraš da dobiješ svoj slučaj kada ti se sudi.“

King Džejms (King James Version) verzija glasi: „Da bi bio opravdan u svojim rečima, i da bi mogao da pobediš kada ti se sudi.“

Gore citirani stih je preuzet iz Psalma 51: „Pomiluj me, Bože, po milosti svojoj, po mnoštvu milosti Tvoje izbriši prestupe moje. Operi me potpuno od bezakonja moga, i očisti me od greha moga. . . da budeš opravdan kada govoriš, i da budeš čist kada sudiš“, stihovi 1-4.

David traži od Boga da ga očisti od greha, da ga opere od bezakonja i da izbriše prestupe njegove. Zašto? „Da ti [Bog] bi mogao biti opravdan kada govoriš, i biti jasan kada sudiš.“ Drugim rečima, Bog će biti „opravdan“ i „čist“ prema tome kako radi sa grehom svog naroda.

Druge verzije daju ideju da se samom Bogu sudi: „kada budeš suđen“, „kada ti se sudi.“ Ipak, oba koncepta zajedno briljantno prenose ideju da će Bogu biti suđeno po tome kako sudi svom narodu. Zaista, Psalm 51 govori ne samo o očišćenju greha, nego i brisanju greha. Kada se greh briše? Na sudu - drugi deo svetinje, gde dva anđela, simbolišući nebeski interes, sede iznad pomirilišta. Očigledno, Bog će dobiti Njegov „slučaj“, On će „prevladati“ ili „biti prikazan prav“ na sudu kada bude obrisao naš greh. „Gospod nad vojskama uzvisiće se sudom“, Isaija 5:16.

Pred kim će On „biti uzdignut“, ili „potvrđen“ ili „pokazan u pravu“?

U Danila 7 videli smo opis istražnog suda, koji je dat „svetima“, stih 22. I ko je stajao pred Bogom kada je počelo suđenje? „Deset hiljada puta deset hiljada stajalo je pred njim: „sud sjede, i knjige se otvoriše“, stih 10. Bukvalno milioni nebeskih bića - simbolizovanih sa dva heruvima u drugom delu svetinje - svedoče o sudu Božjeg naroda. Pošto je cela vasiona uključena i zainteresovana za veliku borbu i plan spasenja, Bog pred njima saziva ovaj božanski sud. Njegov univerzum se ne vodi kao fašistička država, gde se ljudi hapse, sude i osuđuju u tajnosti. Umesto toga, Bog se bavi pitanjima greha i pobune na široko otvoren način - pred celim nebom, kome će biti odgovoreno na pitanja o Njegovom karakteru. Sam Bog će biti „opravdan kada [On] bude sudio.“

Koja je poruka prvog anđela? „bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova“, Otkrivenje 14:7. Da li to znači da Bog počinje da sudi, ili se ovaj stih odnosi na početak suđenja samog Boga: „čas suda njegova?“ To može značiti i jedno i drugo! Njemu se sudi kako On sudi!

Zaista, Otkrivenje 14:7 najavljuje poruku da je čas Božjeg suda „počeo“. Sud počinje u 14. poglavlju. Dva poglavlja kasnije, u vreme zala (što znači da je vreme probe već završeno, nešto što se nije dogodilo u Otkrivenju 14) nebeska bića kliču: „da, Gospode Bože, svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi tvoji.“ Otkrivenje 16:7.

Kako oni znaju da su Njegovi sudovi istiniti i pravedni? Zato što su bili svedoci na mestu presude. Zbog toga oni izjavljuju: „pravedan si, Gospode, koji jesi, i koji bješe, i svet, što si ovo sudio!“, Otkrivenje 16:5.

Bog je pravedan „što je ovo sudio.“

Jasno, Biblija uči da nije sve što je univerzum trebalo da zna o „mnogostrukoj Božjoj mudrosti“ naučeno na Golgoti. Bog je hteo da im da više. I dve stvari koje će koristiti da odgovori na ova pitanja biće razvoj karaktera njegovog naroda i sud na nebu. Pošto su utvrđene ove dve tačke, spremni smo da razumemo istražni sud.

Jedanaesto poglavlje

Ako proučavate službu zemaljske svetinje, jedna tačka se jasno ističe - red. Dat je svaki detalj, od oblika nameštaja do detalja o žrtvovanju. Bog je Bog reda; On upravlja univerzumom na uređen način. I, kao što ovo zemaljsko svetište pokazuje, On se takođe na uredan način bavi problemom greha i pobune. Bog je mogao odmah da izbriše greh i Sotonu. Umesto toga, Bog će rešiti veliku borbu na otvoren i uredan način, pred svim „poglavarstvima i vlastima na nebu“.

U zemaljskoj svetinji, nakon što bi čovek sagrašio, on bi u svetinju doneo besprekornu životinju. Tada „neka metne ruku svoju teletu na glavu, i zakolje tele pred Gospodom“, 3.Mojsijeva 4:4. Polaganje ruke simbolizuje prenos greha sa krivog grešnika na nedužnu životinju.

Nakon što je životinja ubijena, sveštenici bi na jedan od brojnih načina - uzimali krv i manipulirali njom bilo u dvorištu ili u svetištu. Ova manipulacija je uključivala prenošenje greha (u obliku krvi) na samu svetinju. Ova ideja je data u 3.Mojsijevoj 10:17, 18 kada Gospod kaže svešteniku: „Zašto ne jedoste žrtve za grijeh na svetom mjestu? svetinja je nad svetinjama, i dade vam je Gospod *da nosite grijeh svega zbora*, da bi se očistili od grijeha pred Gospodom. *A eto krv njezina nije unesena u svetinju.*“

Grešnik dolazi u svetinju sa svojom žrtvom. On priznaje svoj greh nad životinjom. Njegovi gresi se prenose na životinju, koja je ubijena umesto grešnika. Sveštenik tada uzima krv koja „nosi“ greh, a sveštenik „nosi bezakonje“ sve dok ne unese „grehom opterećenu“ krv u svetinju, gde su gresi ostavljeni. Ova sekvenca - greh od grešnika, do životinje, do sveštenika, do svetinje - obavljala se *svakodnevno* (sećate li se te reči?).

Tokom godine, naravno, mnogo greha je preneto u svetinju. Na Dan pomirenja, na veliki sudnji dan, trebalo je da se sama svetinja očisti od tog greha. Svi uneseni gresi su morali da budu izbačeni.

„I tako će očistiti svetinju od nečistota sinova Izrailjevih i od prijestupa njihovijeh u svijem grijesima njihovijem“, 3. Mojsijeva 16:16.

Svetinji je bilo potrebno pomirenje, ne zato što je sagrašila, već zato što su svi gresi Izraela bili uneti u nju. I baš kao što je pomirenje za osobu uključivalo prenošenje greha sa te osobe, pomirenje za svetinju uključuje prenošenje greha iz same svetinje.

Na Dan pomirenja se krv ponovo unosi u svetinju, gde se kropi u drugoj prostoriji. Sada se, međutim, ne pominje polaganje ruku na životinju čija je krv unesena. Drugim rečima, u ovom delu službe nije priznat nikakav greh nad životinjama. To je "čista" krv, bez ispovedanja greha, koja se prvo unosi. Ova „čista“ krv zatim „pokupi“ sve grehe (baš kao što bi pokupila greh sa pojedinačnog grešnika) i uklonila ih iz svetinje. Sveštenik zatim izlazi iz svetinje nakon što ju je očistio „od nečistota sinova Izrailjevih“ (krvlju), koja sada „nosi“ sve grehe unete tokom godine. Zatim će „metnuvši obje ruke svoje“ - okrvavljene od škropljenja - „na glavu jarcu živomu, neka ispovjedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailjevih i sve prijestupe njihove u svijem grijesima njihovijem, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da čovjeku spremnom da ga istjera u pustinju. I

jarac će odnijeti na sebi sva bezakonja njihova u pustinju; i pustiće onoga jarca u pustinju“, 3. Mojsijeva 16:19, 21, 22.

U godišnjoj službi, sve grehe unesene u svetinju (kroz svakodnevnu službu) sveštenik je zatim ispovedao na žrtvenog jarca, koji je morao da snosi sva ta bezakonja nagomilana tokom godine. Žrtveni jarac simbolizuje Sotonu, koji će na kraju snositi sve grehe koje je učinio da počine Božji narod. (U jevrejskoj tradiciji ovaj žrtveni jarac simbolizuje Azazela, vođu pobunjenih anđela!)

Gledajte na greh kao na atomski otpad, na krv kao na posudu, a na svetinju kao na privremeno skladište. Otpad ide od grešnika do životinje, a zatim (preko krvi) do sveštenika, koji ga skladišti u svetinju. Zatim, jednog posebnog dana, sav taj otpad (opet, putem krvi) se iznosi i odlaže u „zemlju koja nije naseljena“, ili se odlaže na mesto gde ne može da naškodi.

Ova zemaljska svetinja je uključivala prenošenje greha sa grešnika na onoga koji je konačno odgovoran za greh - đavola. I sve je to urađeno na otvoren, uredan način.

Zemaljska služba je, međutim, simbolizovala pravu službu na nebu. Zemaljska svetinja bila je kopija i „sjenu nebeskih stvari“, Jevrejima 8:5. Zaklana životinja je simbolizovala Isusa, „Jagnje Božije koje uze na se grijeha svijeta“, Jovan 1:29.

Gde On *uzima* naše grehe? Isus, znamo, „iznese na tijelu svojem“, 1. Petrova 2:24. Posle je otišao na nebo, gde služi kao naš Prvosveštenik. I baš kao što je zastupništvo zemaljskog sveštenika u korist Izraela uključivalo oduzimanje njihovih greha od njih i stavljanje u svetinju, Isusovo zastupništvo u našu korist na nebu čini istu stvar. „Imamo takovoga poglavara sveštenečkoga koji sjede s desne strane prijestola veličine na nebesima; Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovjek“, Jevrejima 8:1, 2.

Kada ispovedamo svoje grehe, opraštaju nam se oni gresi koji su od nas uzeti i označeni oproštenim u nebeskoj svetinji - kao što su simbolično smešteni u zemaljsku svetinju, gde su i oni bili oprošteni. I, kao zemaljska, nebeska, takođe, biće očišćena od onih greha koji će jednog dana pasti na odgovornog za njih - Sotonu - simbolizovanog kao žrtvenog jarca. „do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti“, Danilo 8:14. „Tako je trebalo da se obličja nebeskih [zemaljske svetinje] ovima čiste, a sama nebeska [nebeska svetinja] bolijem žrtvama od ovijeh [Isusa]“, Jevrejima 9:23.

Jevrejima 9:28, govoreći o Isusu, kaže: „A drugom će se javiti bez grijeha na spasenije onima koji ga čekaju.“

Bez greha? Da li je Isus ikada zgrešio? Naravno da ne! Ali On je „postao greh za nas“ kao Jagnje Božije, i On sada nosi naše grehe kao prvosveštenik. Ipak, kao što je zemaljska svetinja očišćena od svakog greha, tako će se očistiti i nebeska. Greh će biti uklonjen. Hristos će završiti svoje posredovanje na nebu. Čuće se uzvik: „Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu... i ko je svet, neka se još sveti“, Otkrivenje 22:11. Isus će se vratiti „bez greha“, i svi gresi koje je pravi Božji Izrael počinio od Adam biće stavljeni na đavola!

Zašto Bog prolazi kroz ovaj složen sistem kada je mogao odmah da iskoreni greh i đavola? Zato što je Bog želeo da pokaže celom univerzumu svoju pravdu i milost u suočavanju sa grehom i pobunom. Hristos je umro, i sada služi kao prvosveštenik u nebeskoj svetinji, da bi iskorenio

greh, spasio čovečanstvo i kaznio đavola na uredan način koji ne ostavlja pitanja u umovima svemira koji posmatra - koji će videti Njegovu milost u praštanju naših greha i Njegovu pravdu da ih konačno stavi na podstrekača svakog zla.

Sada, kakve veze ovo čišćenje svetinje ima sa nama? Mnogo, jer na Dan pomirenja nije samo svetinja očišćena. „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih grijeha svojih pred Gospodom“, 3. Mojsijeva 16:30. I narod je bio očišćen. Kao i svetinja, narod je očišćen od „svih“ greha.

Koje elemente će Bog, osim krsta, upotrebiti da svoju „mnogorazličnu premudrost“ obznani „poglavarstvima i vlastima na nebu?“ Sud, koji je Dan pomirenja, je jedan; a narod koji se pokorava Njegovom zakonu, koji donosi plod, koji je očišćen od greha, je drugi.

Na Dan pomirenja javljaju se oba ova elementa! Ako jedan čovek, donoseći mnogo ploda, prinosi slavu Bogu, zamislite čitav skup. Zaista, Dan pomirenja bio je vrhunac - godišnji tip onoga što Bog želi da ima u stvarnosti: svetinja na nebu očišćena od greha, i narod na zemlji očišćen od greha - sve to pred svemirom koji gleda!

Veza između suda i čistog, svetog naroda nalazi se i negde drugde. U Malahiji 3, vidimo sud. „Iznenada će doći u crkvu svoju Gospod, kojega vi tražite.“ „I doći ću k vama *na sud*“, stihovi 1 i 5. U prvom stihu je kretanje, Bog ide u svoj hram. U scenama suđenja iz Danila 7, takođe vidimo Boga u pokretu. („*postaviše se prijestoli, i starac sjede*.“ „kao sin čovječiji *idāše*.“ „dođe starac.“) Malahija opisuje ovaj sud.

Ipak, usred ovog suda, šta se dešava sa Božjim narodom? „Jer je on kao oganj livčev i kao milo bjeljarsko, i sješće kao onaj koji lije i čisti srebro, i očistiće sinove Levijeve, i pretopiće ih kao zlato i srebro“, stihovi 2, 3.

Šta će Bog raditi svom narodu dok se sud događa? On će ih čistiti, čistiti, čistiti („kao milo bjeljarsko“). U poruci Laodikeji - crkvi koja živi u vreme suda - Gospod koristi istu sliku kao Malahija. „Svjetujem te da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju“, Otkrivenje 3:18 Ovde, kao u 3. Mojsijevoj 16, sud je povezan sa pročišćenjem i čišćenjem Božjeg naroda. Božji narod će biti očišćen tokom suda!

Obratite pažnju na stih koji podstiče Malahiju 3. „Dosađujete Gospodu riječima svojim, i govorite: u čem mu dosađujemo? U tom što govorite: ko god čini zlo, po volji je Gospodu, i taki su mu mili; ili: gdje je Bog koji sudi?“, Malahija 2:17.

Pogledajte koncepte ovde: razvoj karaktera („ko god čini zlo, po volji je Gospodu“) i sud („gdje je Bog koji sudi?“). Ljudi govore da nije važno ako činiš zlo, Bog te ionako voli. I oni takođe dovode u pitanje ideju suda.

Nije slučajno da oni koji umanjuju poslušnost umanjuju i sud, jer su poslušnost i sud neodvojivo povezani! I ovo pitanje je upravo ono sa čime se danas suočavamo. Oni koji dovode u pitanje važnost poslušnosti, koji kažu da nam se Bog raduje uprkos našem grehu, isti su oni koji dovode u pitanje realnost istražnog suda! Umanjite važnost poslušnosti i neizbežno ćete umanjiti važnost suda.

Pa ipak, kakav je Božji odgovor na ove stavove? Počinje sledećim stihom kojim počinje Malahija 3, gde Gospod govori o sudu i o prefinjenim, očišćenim karakterima koje će Njegov narod imati na tom sudu!

I, na kraju, koja je poruka prvog anđela? „Bojte se Boga, i podajte mu *slavu*, jer dođe čas *suda njegova*“, Otkrivenje 14:7. Zapazite da deo poruke trećeg anđela opisuje karakter Božjeg naroda tokom ovog suda. „Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“, Otkrivenje 14:12.

Pogledajte elemente ovde. Rečeno nam je da dajemo slavu Bogu. Kako slavimo Boga? Poslušnošću, donošenjem ploda, dopuštajući mu da nas očisti. Da li je, dakle, slučajnost da se Njegov narod opisuje kao oni koji „drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu?“ Teško! Ima li boljeg načina da proslavimo Boga nego da poštujemo zapovesti i da imamo veru Isusa!

Takođe smo videli da sud daje slavu Bogu - da je On suđen i slavljen po tome kako nam sudi - a sud je deo ove poruke. „Dođe čas *suda njegova*. Ovde je, kao što smo videli u 3. Mojsijevoj i Malahiji, koncept suda povezan sa poslušnim narodom.

Dakle, suština istražnog suda, kako se odnosi na nas, jeste da će tokom ovog suda Bog pripremiti; narod koji je očišćen od „svog... greha“, a i narod očišćen „kao zlato i srebro“, narod koji „drži zapovesti Božije“.

Zaista, to isto poglavlje u Otkrivenju ponovo govori o stanju Božjeg naroda na kraju. „Drugi anđeo iziđe iz crkve vičući velikijem glasom onome što sjedi na oblaku: zamahni srpom svojijem i žnji... jer se osuši žito zemaljsko“, stih 15.

Božji narod je opisan kao zreo.

Kako su opisani zli? „I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom onome koji imaše kosijer oštri, govoreći: zamahni kosijerom svojijem oštrijem, i odreži grožđe vinograda zemaljskoga; jer već *sazreše* puca njegova“, stih 18. Zatim se kaže da će ovo grožđe biti bačeno „u kacu velikoga gnjeva Božijega“, stih 19.

Zli su ovde opisani kao potpuno zreli.

Pogledajte kontrast. Bog će imati narod koji je poslušan Njegovom zakonu, narod prefinjen, pročišćen, očišćen - narod zreo. Kada Hristos završi posredovanje na nebu, Njegov Duh će biti uklonjen sa zemlje, i osim ovog malog, poslušnog ostatka, Sotona će imati neobuzdanu kontrolu nad ostatkom sveta. Stoga nije ni čudo što će Sotonin narod biti „potpuno zreo“.

Ovo sazrevanje se dešava neposredno pre drugog dolaska, gde razdvajanje između preobraćenih i nepreobraćenih dostiže vrhunac u ovom ekstremnom kontrastu između zrele svetosti i sazrelog zla. Usred ovog svetskog bezakonja, Isus će imati narod koji „drži zapovesti Božije“, dok će univerzum, u razmerama kao nikada ranije, videti kontrast između poslušnosti i neposlušnosti.

Bog nastoji da oplemeni i očisti narod da drži zapovesti, narod koji će stajati na dan suda. Sud je, dakle, ključni poziv na posvećenje. Zato je vreme „da tvorimo svetinju u strahu Božijemu“, 2. Korinćanima 7:1. Kao što je tipični Dan pomirenja bio posebno vreme ispitivanja srca, pokajanja i pripreme, koliko je više pravi Dan pomirenja, u kojem živimo od 1844. Kao i na zemaljskom

sudu, Bog teži da nas očisti od svakog greha. Sud je važan u našim životima jer Bog želi da nas pripremi da stojimo na njemu!

Isus je rekao da kome je mnogo dato mnogo se traži, a kome je dato više od adventista? Sa našim razumevanjem o velikoj borbi, Golgoti, zakonu, svetoj istoriji, ishrani, zdravlju, umu, obrazovanju, itd., šta je još Isus mogao da učini da pokuša da nas pripremi za susret s Njim? Trebalo bi da dozvolimo Hristu da nas učini najzrelijim hrišćanima na zemlji.

Pa ipak, Božji „zreli“ ljudi nisu spaseni zato što „drže zapovesti Božije“, već zato što imaju „veru Isusovu“. Stajanje na sudu nema nikakve veze sa legalizmom - sa spasenjem delima. Oni koji žive u ovom vremenu spasavaju se istim onim što je spaslo razbojnika na krstu: Isusova pravednost za njih, umesto njih, pripisana im je. Kada se njihova imena pojave na sudu, Hristos će predstaviti svoju krv, svoju pravednost u njihovo ime. Razvoj karaktera, kada se shvati u kontekstu proslavljanja Boga, nije legalizam!

Ipak, kroz prebivajuću silu Svetog Duha, Bog će imati narod koji ne samo da će radije umreti nego prekršiti zakon, već koji neće prekršiti taj zakon. Hrist obećava moć da pobedi svaki greh, i svi mi možemo potraživati i tu silu i imati pobedu kroz Hrista - čak i sada. Poslušnost, svetost, posvećenje - to su pozivi suda, a ako ih mi ne objavimo, Bog će dovesti u naše redove one koji hoće!

Dve stvari će se desiti istovremeno, bez obzira da li ćemo mi kao narod biti uključeni ili ne. Na nebu će Bog dovršiti sud, očistiti svetinju, izbrisati greh svog naroda - sve pred svemirom koji gleda: „Pravedni su i istiniti sudovi Tvoji, Gospode.“ U isto vreme, na zemlji će Bog biti proslavljen razvojem karaktera i poslušnošću Njegovog naroda koji, uprkos svetskom otpadništvu i bezakonju, drži Njegove zapovesti.

Biće čista svetinja na nebu, čisti ljudi na zemlji, a greh će na kraju pasti na onoga ko je to sve i započeo. Na nebu i na zemlji, onim što bog čini za oba, Njegov način - otvoren „poglavarstvima i vlastima na nebu“ - će biti viđene kao pravedan, savršen i istinit.

Koja je suština suda i njegova relevantnost za naše živote danas? Dok Bog briše naše grehe koji su bili zabeleženi na nebu, moramo voleti Isusa dovoljno da mu dozvolimo da izbriše naš greh na zemlji, da bi mogao biti proslavljen pred svemirom koji gleda.

Evo našeg poziva. Evo sadašnje istine. I ovde je relevantnost suda za naše živote danas.